

TEDNIK

Štev. 50

Trbovlje, 17. decembra 1955

Leto VIII.

Ob pripravah za Novoletno jelko Bliža se praznik naših najmlajših

LETOŠNJE PRAZNOVANJE NOVOLETNE JELKE NAJ BO PREDVSEM DRUŽINSKI PRAZNIK — TUDI BREZ VEČJIH
SREDSTEV LAHKO NAŠIM NAJMLAJŠIM PRIPRAVIMO NEPOZABNO DOŽIVETJE — DRUŠTVA IN MNOŽIČNE
ORGANIZACIJE NAJ PRIPRAVIJO OTROŠKE IGRICE, LUT KOVNE PREDSTAVE IN POD OBNO

Nepolna dva tedna nas še loči od največjega otroškega praznika — Novoletne jelke — praznika, ki smo ga po osvoboditvi uvedli iz ljubezni do našega mladega rodu. Tudi letos želimo, da bi bil ta veliki otroški praznik še lepši in slikovitejši od vseh dosedanjih in kar je glavno: praznovali naj bi ga v sleherni delavski družini.

Če se ozremo nazaj v minula leta, lahko mirno pribijemo, da so praznovanja Novoletne jelke ob pomoči društev in množičnih organizacij, zlasti pa ob podpori ženskih društev, vsestransko uspešna. Ni moč pozabiti vseh neštetih malčkov po šolah, kulturnih domovih, dvoranah in drugod, kako drhte so pričakovali dedka Mraza, njegovih

spremljevalcev in drugih. Kolikšno obilje razkošnosti, resničnega veselja in otroške zabave smo jim s tem pripravili, smo videli šele tedaj, ko so se jim obrazi raztežali v nepozaben nasmehek. Še dolgo po tem dogodku so govorili le o teh prireditvah. Končno darovi niso bili niti toliko važni: kajpak, razveselili so se jih, glavne so bile vendarle prireditve same.

Odrasli smo se ob prejemnem otroškem veselju skupno z njimi radovali z mladino. In mislili smo na naš mladi naraščaj, ki bo kmalu nosilec vseh idej in pridobitev, za katere so darovali svoja življenja sto in sto tisoč naših najboljših mož, in za katere danes stopnjujemo naše napore do najvišje mere. Samo

za to, da ustvarimo našim najmlajšim čim lepšo in čim daljšo otroškost, lepo mladost in nepozaben spomin na ta leta.

Zategadelj je prav, da tudi ob tem praznovanju najdemo pravo vsebino in take oblike praznovanja, ki bodo še povečale otroško veselje.

Na nekaj ne smemo pozabiti! Vsi naši dosedanja napori so bili usmerjeni v to, da bi postalo praznovanje Novoletne jelke družinski praznik. S tem pa ni rečeno, da bi enostavno vse prepuščili družini. Ne! Nasprotno. Tudi letos naj bi naša društva in organizacije pripravile vrsto mladinskih oziroma otroških prireditev. Vse tisto, kar smo minula leta že osvojili, skušajmo tudi letos oživiti. Malčki bodo silno hvaležni, če bodo lahko tudi letos videli razne otroške igrice, lutkovne predstave in druge prireditve. In popolnoma jasno je, da bodo starši vsi od prvega do zadnjega pripeljali svoje otroke na take prireditve. Zatorej bi bilo napak, da bi zlasti naša delavska društva letos povsem opustila take prireditve. Menimo, da jo mora biti še več

kot lani in še boljše in še bolj pisane naj bodo.

Vse ostalo pa pripravimo otroku doma, v družini. Ponekod so mnenja, da v družini ni moč pripraviti tako prijetnega praznovanja kot n. pr. v neki dvorani ali šoli. To ne bo držalo! Nikdar ne smemo pozabiti, da je otrok večji del svoje otroškosti in mladosti doma v krogu svojih staršev. Toplina in prisrčnost, ki jo otrok doživlja doma, v krogu svojih staršev, je edinstvena. Samo kdor jo pozna in jo je razumel čustveno in razumsko, bo spoznal tudi veliko resnico, da predvsem preko do-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Komunisti rudnika Senovo so zborovali

Prejšnji teden je bila na Senovem konferenca članov ZK rudnika.

Poročilo o delovanju rudniškega aktivna komunistov je podal sekretar tov. Vrečko. Omenjeni je zlasti poudaril važnost političnega dela vseh članov. Vsi člani pa so dolžni prven-

stveno delati tudi v osnovnih organizacijah Socijalistične zveze. Dosedanja pomoč, ki so jo komunisti nudili osnovnim organizacijam Socijalistične zveze, ni bila zadovoljiva. Nujno je, da bodo osnovne organizacije o teh problemih bolj razpravljale in našle zadovoljivo rešitev.

Občinske partijske konference v Hrastniku, ki je bila v nedeljo, 11. decembra, v lepo okrašeni dvorani TVD »Partizane«, so se udeležili kot gostje tov. Viktor Kovač, sekretar OK ZKS Trbovlje, tov. Tone Zupančič, podpredsednik OLO Trbovlje, tov. Ivan Šorn-Bojan, tajnik OLO Trbovlje, in tov. Franc Kralj, član okrajnega komiteja ZKS Trbovlje.

Iz občinske konference ZK občine Hrastnik Za komuniste ne sme biti zaprek

Poročili sekretarja MK ZKS Hrastnik tov. Toneta Sihurja in organizacijskega sekretarja tov. Angele Rojnik sta izčrpno prikazala dejavnost članov ZK in poudarili, da so uspehi članov ZK vidni, da pa bi morali biti glede na to, da je vsak sedmi volivec občine Hrastnik komunist, na vseh področjih družbenega življenja še večji. Resnica je, je dejal sekretar tov. Sihur,

da morajo poleg radia in časnikov biti člani ZKS tisti, ki ustvarjajo javno mnenje v naši občini. V celotni občini dela v raznih organih oblasti, uprave, društev in organizacij 15 odstotkov vseh volivcev. Pa se še zgo-di, da nekateri demagogi pre-pričljivo govorijo nerensko, kot govorijo resnico komunisti. Tudi mladine iz delavskih vrst je še premalo v vrstah ZK, čeprav je ta mladina v letih obnove bila skoro vsa na delovnih akcijah, v letih NOV v partizanih, danes pa skupno s starejšimi dela v naši industriji in je od

900 mladincev že nad pet sto vključeno v razna društva, odbore in delavske svete. »Ker je današnja konferenca prva skupna s člani ZK bivše občine Dol, moramo govoriti tudi o naši vasi, o kmetijski zadrugi na Dolu, v kateri so vključeni tudi kmetje, člani ZK, vendar ta zadruga še zdaleč ni taka, da bi kmetje v njej videli in iskali nekaj dobrega, pozitivnega, — je dejal tov. sekretar. Opozoril je tudi na to, da obiskuje verouk še vedno 27 odstotkov šolobvezne mladine in da je na visoko- (Nadaljevanje na 2. strani)

Ustanovni občni zbor Ljudske tehnike v Radečah

Potrebno in koristno

V ponedeljek, 5. decembra, so v Radečah dobili še eno društvo: tokrat so ustanovili društvo Ljudske tehnike. Da je bilo tako društvo res nujno potrebno, dokazuje udeležba. Ustanovnega občnega zbora se je udeležilo nad sto ljudi.

Tov. Rajner je v svojem govoru nanizal vrsto vzrokov, ki so narekovali ustanovitev omenjenega društva, pa tudi uspehov, ki so jih nekatere sekcije že dosegle. Najbolj delavna je avtomoto sekcija, ki je priredila celo tečaj za šoferje-amaterje. Delavna je tudi radioamaterska sekcija, čeprav ni dolgo tega, kar je bila ustanovljena. Sekcija pa si je uredila že tudi svoj lokal, skromno delavnico, popravilnico vseh električnih naprav in radijskih sprejemnikov. Sekcija je organizirala dva tečaja, ki ju obiskuje nad 30 pionirjev. Prav to kaže, da je društvo ubralo pravo pot.

Kmalu bodo ustanovili še ka-

jakaško-potapljaško sekcijo, jadralno, modelarsko in fotokino sekcijo. Vse skupine imajo dobre pogoje za delo, le prostorov ne bo zaenkrat dovolj. Zato so člani menili, da bi zgradili lastno stavbo, v kateri bi bilo omogočeno plodno delo vsem skupinam.

V debati je pozdravil občni

zbor zastopnik okrajnega odbora LT in zaželel novemu društvu obilo uspehov, obenem pa zagotovil pomoč okrajnega odbora. Govornika Perger in Miller sta nato še poudarila pomen tega društva.

Izvolili so 19-članski odbor, v katerega so izvolili delavne tovariše.

Trinajsto leto poteka, ko je bila ustanovljena v kraju Rudno prva proletarska udarna brigada. Naša Ljudska armada se je postopoma razvijala iz manjših partizanskih čet in odredov. Ustanovitev 1. proletarske brigade pa pomeni pomemben, kvaliteten preskok, saj so s tem naše oborožene enote organizirale v sodobno urejeno armado. Jugoslovanska ljudska armada se ni krepila in razvijala v sodobnih vojašnicah, pač pa v sedmih sovražnih ofenzivah, v ljudski revoluciji. S svojo zvestobo ljudstvu je junaško vzdrljala silovite sovražnikove napade ter s številnimi žrtvami osvobodila naše ljudstvo ter pregnala sovražnika od vsepopso-d, kjer prebivajo naši narodi.

Pod vodstvom naše Partije se je naša Armada razvila v eno najmočnejših armad na svetu. Danes si pripadniki naše Ljudske armade osvajajo najmodernejšo taktiko bojevanja, toda ne zato, da bi osvajala tuja ozemlja, marveč zato, da bi branila naše pridobitve.

Premalo bi povedali, da je danes naša Armada s tisočimi nitmi povezana s svojim ljudstvom. Zato nam ni žal nobenih sredstev, da bi imela naša Armada na razpolago vse, kar potrebuje za svoj razvoj.

Kako bodo proslavili Dan JLA v Vidmu-Krškem?

Za Dan JLA so se mladinci predvojaške vzgoje že pripravili in hočejo ta praznik proslaviti takole:

V četrtek, 22. t. m. bo zjutraj revija mladincev predvojaške vzgoje. Ob 9. uri dopoldne bo v dvorani slovesna akademija, kjer bodo podelili vsem zaslužnim odlikovanjem, pohvale in darila. Ob 11. uri dopoldne bo slavnosten mimohod uniformiranih mladincev predvojaške vzgoje, opolndne pa kosilo vseh mladincev, gostov, predstavnikov Ljudske oblasti, pripadnikov JLA in zastopnikov podjetij.

Mladinci bodo tudi izdali stenšas: od 17. do 22. decembra bo v izlozbi »Potrošnje« v Krškem razstava slik iz življenja in dela predvojaškega centra.

V popoldanskih urah je v narčni nogometna tekma in strelsko tekmovanje.

Vzgladni zabukovski rudarii

Zadnje nedeljo preteklega meseca je imela občni zbor sindikalna podružnica rudarjev v Zabukovcih.

Sindikalni odborniki so podali na skupščini obširno poročilo o delu svoje organizacije. Na množičnih sestankih, ki jih je priredila sindikalna podružnica na obratih rudnika v Zabukovcih, so med drugim obravnavali tudi vprašanje pomanjkanja premoga v državi. Prav tako so na zadnjem množičnem sestanku obravnavali vprašanje dokončne ureditve Kulturno-prosvetnega doma v Grizah, ki ga ne morejo skleniti zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. Da se uredi vprašanje izgradnje tega Doma, so rudarii

in uslužbenci sklenili darovati v ta namen po 1 dnevni zaslужek. Sklenili so nadalje, da bo kolektiv zabukovskega rudnika glede na veliko pomanjkanje premoga delal v proizvodnji vse nedelje in praznike do 31. decembra t. l. Ker je Zvezni izvršni svet pripravljen prispevati za vsako ob nedeljah in praznikih pridobljeno tisto pre-moga po 900 din, so rudarii v Zabukovcih in v Libojah sklenili, da bodo ta denar odstopili za dograditev Kulturno-prosvetnega doma v Grizah in za nakup kinoaparature.

Požrtvovalnost rudarjev v Zabukovcih in v Libojah moramo pohvaliti in želimo, da bi našla mnogo posnemalcev v drugih delovnih kolektivih.

K. P.

Trbovlje za praznik naše Armade...

UROJ — sekcija v Trbovljah se je v poslednjem času močno razgibala. Poleg tega, da je uvedlo tedenski cikel predavanj, ki obravnavajo teme iz vseh rodov vojske in ki se redno vrše vsak četrtek, se že dalj časa pripravlja na proslavo Dneva jugoslovanske Armade. Tokrat se vrši proslava ob deseti obletnici osvoboditve in bo zato še posebno slovesna. Proslava bo v dvorani Svobode II dne 22. decembra, program pa bo vseboval izrazito pesmi naših rodov vojske.

Po slavnostnem govoru se bo razvil kulturni program v izvedbi recitatorjev gimnazije, delavske godbe in pevskega društva »Zarja«. S smiselno po-

vezavo pesmi Armiji, našim letalcem, granicarjem, mornarjem itd., kjer se bomo lahko seznanili na novo z zgodovino ustanovitve posameznih rodov naše vojske med okupacijo in borbo naših narodov do 1945. leta ter njihovega nadaljnjega razvoja do danes, bo lahko vsakdo zaživel s čuvarji naših državnih meja in si osvežil pomen tihega dela, ki ga vrše danes v miru, ko vsepovsod vstajajo nemiri in straše atomi po svetu.

Trdno smo prepričani, da bo proslava res na dostojni višini in da bodo Trbovlje opravile sloves svojih proslav, ki jih prireja Svoboda-Center že leto za letom ob najrazličnejših priložnostih in obletnicah.

Za naročnike „Zasavskega tednika“ veliko nagradno žrebanje

Vsi, ki bodo do 15. februarja 1956 poravnali naročnino za „Zasavski tednik“ za celo leto 1956 in poravnali svoje obveznosti do lista tudi za prejšnja leta, se bodo lahko udeležili

IV. TRADICIONALNEGA ŽREBANJA „ZASAVSKEGA TEDNIKA“

Žrebanje dobitkov bo uprava lista priredila v tistem kraju našega okraja, ki bo v času od dne 1. januarja do 15. februarja pridobil po številu prebivalstva največ novih naročnikov oziroma kjer bodo seveda tudi vplačali naročnino za „Zasavski tednik“.

Do sedaj je uprava lista preskrbelja za bližnje žrebanje še lepe nagrade, tako na primer letovanje v Crikvenici in v Bohinju, brezplačno slikanje sobe in kuhinje, denarne nagrade, knjižne nagrade, radio aparat itd.

Vsem naročnikom smo priložili v tej številki tudi pošto polonico za poravnavo zaostale naročnine in za plačilo naročnine za prihodnje leto. Kdor je naročnino že poravnal, naj polonico shrani ali pa jo izroči kakemu prijatelju ali znancu in ga opozori na naš tednik.

Z novim letom bomo pričeli v našem listu s izdajanjem priloge „Uradni vestnik“, s katerega vsebino mora biti seznanjen sleherni državljani našega okraja. „Uradni vestnik“ bomo tiskali samo v višini naklade naročnikov, zato pohitite in se takoj naročite na „Zasavski tednik“. Odrežite naročilnico v našem listu in jo izpolnite, nato pa oddajte na pošto.

Ne pozabite seveda, da je vsak naročnik „Zasavskega tednika“, ki je poravnal naročnino za list za pretekli mesec do 15. v tekočem mesecu, zavarovan za primer smrti po neizgodi ali pa za primer trajne invalidnosti ob taki nesreči.

Naš list prinaša vsak teden vse aktualnosti iz našega okraja, poleg tega kotiček za naše kmetovalce in gospodinjke, prav tako kotiček za naše pionirje. Po Novem letu bo začel naš list objavljati nov roman in bo poskrbel še za druge zanimivosti za naše bralce.

Pohitite z naročilom oziroma vplačilom naročnine za „Zasavski tednik“ za prihodnje leto, da ne boste zamudili izdajanja priloge „Uradni vestnik“ in izhajanja našega novega romana, prav tako pa da se boste lahko udeležili našega boratega IV. nagradnega žrebanja.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA „ZASAVSKEGA TEDNIKA“
Uredništvo in uprava
„ZASAVSKEGA TEDNIKA“

Delo sveta za gospodarstvo občine Senovo

Težav res ne manjka

Na nedavni seji občinskega ljudskega odbora na Senovem so med drugim razpravljali tudi o delu sveta za gospodarstvo in komunalne zadeve.

Odborniki iz Brestanice so na tem sestanku govorili o stanju potoka, ki je skrajno umazan, tako da v njem ni možno ne pranje perila ne napajanje živine. Prav tako so odborniki terjali nadaljevanje del pri gradnji vodovoda Dobrava—Senovo—Brestanica. Ako se ta dela ne bodo nadaljevala, grozi nevarnost zrušitve rova, v katerem so zajeti izviri, s čimer bi nastala precejšnja škoda. Ker pa gradnja tega vodovoda presega finančno zmogljivost občine, bi bilo pravilno, da se za to vprašanje zainteresirajo tudi ostale občine, zlasti občina Videm-Krško, ki bo v naslednji fazi že vključena v ta bazenski vodovod.

Zaradi nerentabilnosti oz. primanjkljaja, ugotovljenega po finančni reviziji v gostišču na Reštanju so sklenili opustitev te gostinske poslovalnice.

Na seji so sprejeli več važnih odločb, tako n. pr. odločbo o priznanju olajšav samoplačnikov pri plačevanju zdravstvenih storitev na področju občine, nadalje odločbo o javnem redu in miru v občini, odločbo o ustanovitvi finančno samostojne komunalne uprave na Senovem, ki bo upravljala javno razsvetljavo, oskrbovala kanalizacijo, občinske poti in

ceste ter parke, pogrebni zavod, vodovod, tržnice, javne toaletnice in pokopališča. Sprejeli so tudi odločbo o sistemizaciji delovnih mest na LO Senovo in na krajevnem uradu Brestanica itd.

Imenovali so prav tako komisijo za reševanje prošnji in pritožb pri pristilni izterjavi.

Odborniki so sklenili, da bo

do na bodočo sejo in na zbor volivcev Senovega povabili tov. Živka Bernota, zveznega ljudskega poslanca senovske občine.

Ker KZ Brestanica nima primernih prostorov za uspešnejše delovanje, prav tako nima mesnica KZ ustreznega lokala, bo skušal ljudski odbor najti za obe ustanovi primerne prostore.

Preskrba Senovega z mlekom je slaba

Malce več dobre volje

Z malo dobre volje in podjetnosti bi morda tudi to vprašanje lahko rešili. Res je namreč, da na Senovem že nekaj let ni organizirane preskrbe z mlekom. To je toliko bolj žalostno, ker je senovski rudniški center precej tesno povezan s kmečko okolico, ki bi lahko zalagala senovški trg z mlekom, kakor tudi z različnimi mlečnimi izdelki. Če pomislimo, da so na področju nove senovske občine kar tri kmetijske zadruge, ki so se nedavno združile, in sicer KZ Veliki Kamen, Dovški in Brestanica, ki bi lahko uspešno rešile to perečo vprašanje, se človek kar čudi, da o tem še ni nihče razmišljal, kaj šele storil.

Delovni ljudje na Senovem in v okolici, zlasti pa veččlanske družine z majhnimi otroci, so prisiljene, da hodijo mleko kupovat naravnost h kmetu, in to večkrat po precej visoki ceni. Ne samo, da je treba iskati mleko dostikrat v oddaljenih vaseh, je vrhu vsega še zelo drago. Redki so kmetje, ki postavljajo mleko svojim strankam na dom. Mleko je, kakor rečeno, drago, poleg tega pa ga v določenih letnih dobah celo zelo težko dobiš, pri čemer so predvsem ogroženi majhni otroci, ki jim je mleko glavna hrana.

Pred leti je na Senovem delovala mlekarica in je ujeta ponovna ustanovitev nujno potrebna. To bi najlažje zmogla uprava KZ, ki bi mogla organizirati odkup mleka pri kmetih in tudi odkup mlečnih proizvodov. Potrebno bi bilo, da ga preskrbi delavskim družinam, zlasti družinam z majhnimi otroci v zadostni količini in po sprejemljivi ceni.

Z dobro voljo in s potrebnim razumevanjem bi mogli na Senovem tudi to vprašanje zadovoljivo rešiti in upamo, da se bo v to svrhu tudi našel kakšen primeren lokal. Ustanovitev mlekarne na Senovem je nujno potrebna in pozdravili bodo ureditev tega vprašanja vsi delovni ljudje, ki so bili do sedaj z mlekom slabo ali pa nezadostno preskrbljeni.

Dan JLA v Radečah

V Radečah bodo slovesno praznovali Dan JLA. Ob dnevu naše Armade bo slavnostna akademija, ki jo pripravila organizacija rezervnih oficirjev in pripadniki predvojaške vzgoje. Zvečer pa bo v kino dvorani na sporedu nekaj filmov iz življenja JLA in umetniški film „Poslednji dan“.

Gospodinski tečaj v Zagorju

Kmetijska zadruga v Zagorju se dobro zaveda svojih nalog za dvig in napredek našega kmetijskega gospodarstva, zato je med drugim sklenila organizirati tudi gospodinski tečaj za naše kmečke žene in dekleta v zimskih mesecih. Tečaj bo trajal od začetka decembra do konca februarja. Kar 27 žena in deklet se je prijavilo za obisk tega tečaja, ki bo trajal tri mesece po štiri popoldnevne vsake. Zagorska gospodinska škola je KZ v tem pogledu rada pomagala ter ji dala za tečaj

na razpolago prostore, posodo in tudi predavatelje. Tečaj se je pričel 16. t. m. in izgleda, da bo dosegel svoj namen.

Za izvedbo tečaja so obljubili finančno pomoč OZZ Krško in Ljudska prosveta okraja Trbovlje. Pa tudi zagorska občina je gmotno podprla tečaj.

Iz Vrhovega

Minulo nedeljo so imeli prebivalci Vrhovega lep praznik. Novo ustanovljeno prosvetno društvo se je predstavilo občinstvu s prvo doma naštvirano igro „Divji mož“. To je bil za Vrhovčane pomemben dogodek, saj so končno dobili svoje lastno društvo, ki jim bo v zimskem času prinejalo razne igre.

Posebno zahvalo so Vrhničani tožni tovarišu Kržanu, ki je kot mlad režiser pokazal toliko dobre volje in je vztrajno vodil mlade igralce do končnega uspeha.

Tudi v Hrastniku bodo proslavili Dan JLA

V Hrastniku pripravljajo lepo prireditev v počastitev Dneva JLA. Učitelji in profesorji bodo čence in dijake na dan senanili z nastankom in razvojem naše Armade — prav pomembno pa bodo govorili o junastvih naših borcev v naši ljudski revoluciji. Godbi „Svoboda I in II“ sta pripravili skupen koncert. Na

komaj 2650 kalorij. Ko bo na trgu večja ponudba premoga, se bo rudnik ukvarjal predvsem s pridobivanjem gline, po kateri je veliko povpraševanje. Eden izmed pomembnih ojemalcev gline je Cinkarna v Celju, ki jo je prej uvažala iz Belgije, Zahodne Nemčije in Češkoslovaške. V celjski cinkarni so zel zadovoljni z domačo glino, ki je enakovredna uvoženi. Prednost globoške gline pa je tudi v tem, da zanjo ni treba plačevati dragocenih deviz, ki jih lahko uporabimo za druge koristne namene. Tudi Tovarna šamota v Arandjeilovcu kupuje globoško glino. V bližini te tovarne je sicer rudnik gline, ki pa ne more zadostiti vsem potrebam po njej. Razlika v ceni gline je malenkostna, čeprav je globoški rudnik precej oddaljen od Arandjeilovca, medtem ko je oni drugi blizu tovarne in dovažajo glino v tovarno po žici.

Številke so n. jvečkrat suhoparne — to je rudniku v Globokem pa nam povedo mnogo. Od 1. 1953 so v rudniku povečali produkcijo za 400 odst. (vrednostno za 520 odstotkov). Osnovna sredstva so bila v začetku 1. 1953 vredna 3,5 milijonov d.narjev. Delovni kolektiv se je odredel dobičku, samo da je lahko kupil razne stroje in drug. Dnes so osnovna sredstva vredna približno 19 milijonov d.narjev. Medtem ko je okraj dal 5 milijonov investicijskega kredita, jeseniška železarna pa 45 mlj., je vse ostalo vložil sam delovni kolektiv, ki si na moč prizadeva, da bi rudnik uspešno posloval. Akumulacija

se je od let. 1953 povečala za 380 odst. (od 3.250.000 d.narjev na 15.850.000 d.narjev), število zaposlenih pa za 280 odst. Rudnik zaposluje tudi 50 žensk, ki so zelo pridne in v n. čemer ne zadržujejo za moško delovno silo. Za vse zaposlene delavce pa je značilno, da so odvisni predvsem od zaslužka v rudniku.

V rudniku menijo, da je za rešitev problema možno samo dvojno: odobriti investicijski plan in omogočiti izgradnjo upravnega in obratnega poslopija, da bodo zpolnjeni vsaj najosnovnejši pogoji normalnega obratovanja ali pa preiti n. z. na min. malo proizvodnjo (6000 ton letno). Prvo bo omogočilo, da bo rudnik lahko povečal proizvodnjo gline na 30.000 ton letno a vložena investicijska sredstva amortiziral v treh letih. Druga rešitev bo mela za posledico, da bo več delavcev odpovedano, da bo mela celjska cinkarna spet plačevati devize za uvoženo glino in da Tovarna šamota v Arandjeilovcu ne bo imela dovolj gline za normalno proizvodnjo.

Povečanje proizvodnje gline v globoškem rudniku ni vezano s skanjem in odkrivanjem novih vrst Rudnik je namreč že sedaj v staniu dati 30.000 ton gline na leto, problem je samo v tem, da ni prostora za vse del vce, da rudnik nima najosnovnejših sanitarno-higienskih objektov itd. Zainteresirani faktorji, predvsem pa okraj in občina, bodo morali kar n. jbolj podpreti delovni kolektiv rudnika v njegovi upravičeni zahtevi, da dobi potrebna investicijska sredstva. Ne samo priznanja in potrdila upravičenih zahtev, treba bo tudi nekaj storiti, da bodo rudniku odobrena investicijska sredstva. Dosedanje uspešno celovanje rudnika je dovolj močan porok, da se bodo vložene investicije izplačale. Vsako nezaučenje v bodočnost rudnika je popolnoma odveč.

Ko sem zapuštal majhno barako kakršna v nekem še manjšem podjetju predstavlja skladišče za premog, sem prišel do spoznanja, da je to pravzaprav podjetje na prostoru. Delavci so ravnokar prihajali z dela. Stali so v krogu pred barako in se veselo pogovarjali, kakor da nimajo nobenih težav in skrbi. Čez čas so se blatin in umazani razšli. Kako po pozimi sem s misli, ko bo pritiskal hud mróz? Tako se verjetno sprašujejo tudi semi. Najbrž zamahnejo z roko, rekoč: „To zimo bomo že nekako preločili, drugo zimo pa bo vse drugače.“ Pri tem mislijo na skromno čakalnico kjer bodo pred začetkom dela in v oddihu med delom malo posedeli in se odpočeli, mislijo na skromno umivalnico, kjer se bodo očistili in umili, ter na razne druge stvari, toda še daleč ne na vse isto kar v drugih, nič večjih in dosti manj pomembnih podjetjih že imajo...

Za komunista ne sme biti zaprek

(Nadaljevanje s 1. strani)

kih in strokovnih šolah le 7 odstotkov mladine iz delavskih vrst. — Organizacijski sekretar pa je predvsem poudaril, da se osnovne organizacije še vedno preveč ukvarjajo z vprašanjem discipline, članarine in vsebino sestankov — vsa premalo pa je študija, tudi individualnega, in da so v 15 osnovnih organizacijah izključili 91 članov, novo vključenih pa je le malo. Osnovna boljše dela komitejev bo predvsem kontrola izvrševanja nalog in sklepov.

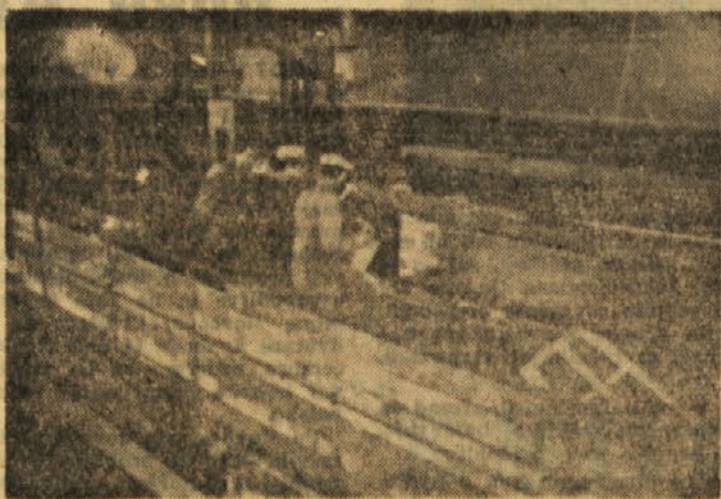
V diskusiji so govorili poudarili predvsem tale dejstva: o napakah članov ZK je treba govoriti odkrito; samokritika je vzgojna; absolventi partijskih šol morajo med člani ZK aktivneje delati ter skupno pomagati dograditi socialistične odnose v naši družbeni dejavnosti; vrednost in zanimivost sestankov osnovnih organizacij ustvarjajo člani sami ob pomoči sekretariata, ki naj povezujejo članke med seboj med sestanki; med člani ZK ni mogoče dopuščati dvoličnosti in odnosih do religije in cerkve; člani ZK premalo vrednotijo partijski tisk, o katerem naj bi gradili kadre za naše sindikate, partije, SZDL in društva; vzgoji današnje mladine je treba tudi po članih ZK

posvetiti več pozornosti, ne pa jo prepuščati samo šolam in učnemu kadru, kajti današnja mladina nima več te možnosti in je tudi v bodoče ne bo imela, da bi se kalila v dobi, kot je bila doba NOV; tudi današnja in bodoča reformirana šola bosta potrebovali pomoč ZK in njenih članov; vsak gospodarski ukrep je treba državljanom tolmačiti tudi politično, kajti kakor so v industriji potrebni strokovnjaki, so potrebni naši socialistični izgradnji strokovnjaki izgradnje socializma — to pa so člani ZK; mladina sama izvolitev komiteja ne pomaga mnogo, ta potrebuje in si želi pomoči ZK in bo ob tej pomoči storila še več, kot je do danes; narake storjene pri vzgoji mladine, je mnogo težje popraviti kakor pa napake pri strojih, gradnjah itd.

Tov. Viktor Kovač, sekretar OK ZKS Trbovlje, je po pozdravu konferenco poudaril, da so uspehi, doseženi v Hrastniku na vseh področjih, tudi in predvsem uspeh komunistov. Ti s stajanjem ne smejo biti nikdar zadovoljni in morajo s svojim zglednim delom izboljševati prilike v občini. Za vsakega člana je delo na določenem področju zanimivo, zato ne more biti nedelavnih članov ZK. Aktivni komunisti naj začno z delom in grade partijsko zavest članov, kajti nedelavni člani vnašajo v delo neenotnost in neborbnost. Po izvolitvi novega 13-članskega komiteja in delegatov za okrajno partijsko konferenco je 247 navzočih članov sprejelo še ustrezne sklepe, od katerih je najvažnejši, da bodo sklepe predelale vse osnovne organizacije in dosledno vodile evidenco o njih izvajanju. J.K.

Bliža se praznik naših najmlajših

(Nadaljevanje s 1. strani)
ma in družine raste v otroku ljubezen do bližnje okolice, pa tudi do lastne domovine. Samo otrok, ki je v družini občutil vso toplino, otrok, ki se je veselil in doživel težave ob srečnih in nesrečnih dneh in je in bo tudi zrasel v poštenega človeka. Tega osnovnega in zelo važnega dejstva ne gre prezreti, tudi ob tem velikem prazniku. Ni čudno, da želimo, da bi se družbenemu praznovanju pridružil praznovanje v vseh družinah. Naj dobi otrok darilo doma v družini tam kjer stalno živi in kjer mu dajejo prvenstveno vzgojo. Družba pa naj družin pomaga, da bo to lahko opravi, vlla v splošno zadovoljstvo svojih otrok. Od naših organizacij in društev pa lahko pričakujemo, da bodo v tem času družinam vsestransko pomagala, da bodo poskrbeli za dostojne prireditve, da bodo okrasila dvorane, kamor bodo prišli otroci na prireditve. Skratka: naj bo v teh dvorinah toplo, pristen vzdušek, toda doma, v družini naj bo naenkrat Novoletna jelka naj poveže družino v harmonično celoto. In tedaj bo Novoletna jelka resnično enoličen družbeni praznik. Milan V.

Montiranje stroja v trbovljski cinkarni

Zveza borcev Zasavskega okraja je častno izpolnila vse naloge

Velika skrb za otroke

OGROMNO SREDSTEV ZA LETOVANJE PARTIZANSKIH SIROT IN ŠOLANJE OTROK PADLIH BORCEV IN ŽRTEV FAŠIZMA — VELIKA SKRIB ZA BOLANE TOVARISE ZABOJAH — TREBA BO NAJTI PRIMERNE PROSTORE

V mesecu decembru so občinski odbori Zveze borcev NOV v okraju pregledali svoje letošnje delo. Tako so skoro na vseh občinskih zborih občinski odbori ZB ugotovili, da so organizacije posvetile svojo skrb otrokom padlih borcev in žrtev fašističnega terorja, vse premalo pa so se organizacije zanimale za zbiranje zgodovinskega materiala, prav tako niso skrbale za povečanje števila članstva.

Iz poročil organizacij, ki so bila pregledana na seji okrajnega odbora Zveze borcev v Trbovljah, da so občinski odbori ZB posvetili vprašanju letovanja partizanskih otrok vso pozornost, nadalje so skrbeli za izplačevanje podpor in stipendij tem otrokom. Tako je okrajni odbor ZB NOV bivšega okrajnega Trbovlje poslal letos na letovanje 314 partizanskih otrok. V koloniji v Gornjem gradu je letovalo letos 109 otrok, v Ankaranu na Jadranu pa je bilo poletiti 145 otrok. V Selcah pri Crikvenici je bilo na letnih počitnicah 15 otrok, v Avstriji pa 45 otrok. Na petnajstidnevem oddihu so bili nadalje tudi starši padlih borcev in članov ZB in sicer dvajset. V bivšem okraju Krško je Zveza borcev poslala skupno s socialnim skrbstvom na letovanje 183 otrok.

Ti otroci so bili v Crikvenici, Banjolah, na Izlakah in v Avstriji.

Okrajni odbor ZB Trbovlje je posvetil vso skrb tudi vprašanju šolanja otrok padlih borcev in žrtev fašizma. Od teh otrok se šola v različnih šolah 489 učencev in učenk. Stipendija, ki jo prejema ti otroci — učenci, dijaki in vajenci — se giblje od 400 do 7.000 din mesečno. Ker pa bodo prihodnje leto prevzele dolžnost stipendiranja teh otrok same občine, bo v bodoče glavna naloga Zveze borcev skrb za stare, bolne in onemogle borece, ki so potrebni pomoči in zdravljenja. Okrajni odbor ZB NOV Trbovlje si je nadalje zadal nalogo pregledati stanje partizanskih otrok po raznih internatih. Tako bodo pregledani internati v Krškem, Brežicah, Trbovljah in v Zagorju. Okrajni odbor Zveze borcev pa je letos opravil še neko nalogo in sicer je poskrbel za naše borece, ki so bili potrebni zdravljenja. Tako je bilo letos skupno s socialnim varovanjem na zdravilju 130 borcev. Kakor smo že omenili, bo v bodoče med glavnimi nalogami Zveze borcev skrb za stare, bolne in onemogle borece. — Nadaljnja važna naloga, ki si jo je zadal okrajni odbor ZB, je, da bo skrbel za zbira-

nje zgodovinskega materiala, saj je bilo v tem pogledu storjeno prav malo. Velik problem je tudi ureditev Muzeja NOV v Trbovljah. Material za ta muzej je še vedno v zabojih in naloga pristojnih činitelj bo, da poskrbe za primerne prostore, da se ohrani vsaj material, ki ga je mogoče in ga moramo ohraniti. Glede Muzeja NOV v Trbovljah je položaj tak, da so se vsi zanašali drug na drugega, zaradi tega to vprašanje še danes ni rešeno, kar je škoda stran dela občinskega odbora ZB Trbovlje, prav tako pa tudi okrajnega odbora Zveze borcev.

Upokojenci

so bili zadovoljni

Minulo nedeljo so na Senovem praznovali Dan upokojencev, ki ga je priredil občinski sindikalni svet Senovo. Dopoldne se je zbralo skoraj 400 upokojencev in upokojenk z območja občine. Prišli so iz Velikega Kamna, Koprivnice, Brestanice in Senovega.

Prireditelj je otvoril predsednik sindikalnega sveta, nato pa je imel predsednik občine pomenben govor, v katerem je nanizal vrsto zanimivih aktualnosti. Po govoru je sledil bogat umetniški program. Sodelovali so: rudarska godba, pionirji in drugi. Upokojenci so bili s prireditvijo nadvse zadovoljni.

V bližnji dvoranci predvojaške vaze po jim je bila prirejena majhna zakuška. Nekateri upokojenci pa so se celo zavrtili.

Upokojenci so hvaležni prirediteljem za lepo uspešno praznovanje.

Gasilska društva občine Brežice so zborovala

Tudi v gasilstvu je potrebno trezno gospodarjenje

Pred kratkim so imela gasilska društva občine Brežice strokovno posvetovanje, ki so ga združila z gasilsko revijo.

Posvetovanja se je poleg gasilcev udeležil tudi predsednik OGZ tov. Nundič in poveljnik tov. Kolman, nadalje predsednik brežiške občine tov. Kolenc in drugi.

Najprej je bila revija vseh gasilcev v slavnostnih krojih, za njo pa je sledilo zborovanje gasilcev in dvorani Prosvetnega doma.

Tov. predsednik Nundič je v svojem poročilu naglasil najprej pomen gasilstva v naši socialistični družbi, nato pa je opisal razvoj našega gospodarstva, pri čemer se je dotaknil tudi ukrepov v našem državnem go-

spodarstvu, sklenjenih na zborovanju meseca septembra v Beogradu pod predsedstvom maršala Tita.

V naslednjem je občinski gasilski poveljnik tov. Jurkas podal operativno poročilo o gasilstvu, za njim pa je okrajni gasilski poveljnik tov. Koman na kratko podčrtal pomen gasilske revije. Med drugim je govoril o vlogi mladine in žena v gasilstvu. V gasilskih vrstah je še vedno premalo mladine in žena. Prav tako je vse premalo zanimanja za strokovni dvig gasilskega kadra. V Medvodah deluje Gasilska šola, vendar je v njej premalo kadra, zlasti še z našega podeželja. Ob koncu je okrajni poveljnik ugotovil, da se zborovanja niso udeležila vsa gasilska društva, tako n. pr. z Bizeljskega in Kapel.

Ob koncu je povzel besedo še predsednik brežiške občine tov. Kolenc, ki je pojasnil navzočim trenutni finančni položaj občine, sprito katerega gasilstvo trenutno ne more računati na večjo pomoč. Obljubil pa je, da bodo v novem proračunskem letu vneseni za gasilstvo določeni zneski v okviru finančnih možnosti. Ob tej priložnosti je predsednik občine opozoril na pomen racionalnega izkoriščanja razpoložljivih sredstev in na pametno in trezno gospodarjenje, ki je — kakor povsod drugod — potrebno tudi v gasilstvu. L. J.

Iz občinske konference ZB Videm-Krško

Večjo skrb članom ZB

V nedeljo dopoldne je bila v sindikalni dvorani Tovarne celuloze in papirja občinska konferenca ZB Videm-Krško, kateri je prisostvovalo 39 delegatov. Predsednik iniciativnega odbora tov. Joško Bajc je podal obširno poročilo o dosedanjem delu in nakazal smernice za bodoče.

Nov občinski odbor ZB zastopajo tri osnovne organizacije, in to: Videm-Krško, Leskovec in Zdoie. Ustanovitvi bodo morali še nove organizacije in pododbore. V Starem gradu bi na primer lahko imeli svoj pododbor, saj je tam 14 članov ZB, na Velikem Trnu in Raki pa bi se člani ZB lahko povezali v samostojno organizacijo.

Pripravljalni odbor je uvedel evidenco nad člani ZB, kako in kje se le-ti udeležujejo. V množičnih organizacijah se kot odgovorni funkcionarji udeležujejo 162 članov, 23 članov ZB je vključenih v ljudskem odboru oziroma svetih, v odborih SZDL je 19 članov, v sekretariatih ZK pa 35 članov. Člani ZB sodelujejo še v delavskih svetih, v upravnih odborih, gasilskih društvih, Ljudski tehniki, »Partizanu«, kmetijskih zadrugah, pri

lovcih, ribičih in v drugih organizacijah.

V občini Videm-Krško je 69 otrok padlih borcev. Njihovo gnotno stanje je v posameznih primerih zelo kritično, akoravno prejemajo stipendije in druge podpore. Naša družba skrbi torej za razvoj teh otrok in jim nudi vse, da si bodo lahko izbrali poklice, za katere imajo veselje in se čutijo zanje sposobni. Za te otroke je doslej skrbel okrajni odbor ZB Krško, sedaj pa preide ta odgovorna naloga na občinski odbor ZB.

V poletnih mesecih je 35 partizanskih otrok iz občine Videm-Krško preživelo del počitnic na taborjenju v Banjolah, na Gorenjskem in v Avstriji.

Okrajni odbor ZB kakor tudi občinski odbor in osnovne organizacije ZB so posvetili veliko skrb vsem otrokom padlih borcev. Trditi pa seveda ne moremo, da je bila ta skrb popolna. Večina teh otrok obiskuje šolo. Kakšen je njihov šolski uspeh, so se redkeje vprašali in še to navadno ob nepravem času. Zadnji mesec šolskega leta 1954-55 so ugotovili, da je uspeh pri nekaterih dijakih zelo slab. S kampanjskim delom so hoteli v enem mesecu stanje popraviti in nadomestiti tisto, kar je bilo v enem letu zamujeno. Uspeh seveda ni izostal. To pa le zato, ker so prisločili na pomoč prosvetni delavci in skupno z upravo dijaškega doma pomagali, da so prizadeti pridobili tisto znanje, ki jim je potrebno za napredovanje v šoli. Zato bo v bodoče moral odbor skrbeti za ačne uspehe preko celega šolskega leta in otrokom pomagati pri splošnem izobraževanju.

Z učitelji oziroma profesorji bo moral odbor imeti tesnejše stike. Na otroke padlih borcev morajo prosvetni delavci drugačije gledati, paziti pa je treba, da ne bodo zastopali. Včasih, lahko bi rekli večkrat, otroci padlih borcev nimajo prave vzgoje doma, zato jim mora šola pomanjkljivo vzgojo nadomestiti in jih voditi po tisti poti, kakršno so si začrtali naši prvoborci in padli tovariši.

V počastitev 10. obletnice osvoboditve so bili vsi otroci padlih borcev pogoščeni in obdarjeni. Prav tako so bili pred kratkim pogoščeni in obdarjeni starši padlih in vdove.

Nujno je, da spregovorimo nekaj besed še o spomeniku, ki je predviden v Krškem. Za spomenik je pripravljeno 1.150.000 dinarjev. Na konferenci so bili vsi mnenja, da se postavi spomenik padlim borcem in žrtvam fašizma v občinskem merilu in ne le krškim žrtvam.

Upoštevati pa moramo tudi predlog zbora volivcev, da bi naj bil občinski praznik občine Videm-Krško od 22. do 29. julija v spomin prvih krških žrtev. O tem bo moral razprav-

ljati tudi občinski ljudski odbor, tako da bi po enajstih letih prihodnje leto prvi praznovali občinski praznik in po možnosti odkrili spomenik ter razvili zastavo občinskega odbora ZB.

Nujno je tudi, da nov odbor misli na ustanovitev občinskega muzeja in posreduje, da se penešajo vsi zgodovinski predmeti prvih krških žrtev iz Brežic v Krško. Pred leti je bil muzej v Valvazorjevi hiši v Krškem in nobene zapreke ni, da ne bi bil v tej hiši ponovno muzej, v katerem bi bila shranjena tudi kronika iz NOV.

V partizanih je marsikateri borec in aktivist zbolel. Posledice se pri nekaterih borcih še danes poznajo. Za te tovariše mora organizacija ZB poskrbeti, da se jim nudi, kolikor je nujno potrebno brezplačno zdravljenje. Obenem pa je treba paziti, da bodo ti ljudje dobili primerno zaposlitev.

Večkrat se zgodi, da je ta ali oni član ZB v stiski, da ne zasluži dovolj za preživljanje, da ima otroke itd. Da bi takim članom pomagali, je občinski odbor ZB sklenil osnovati fond samopomoči, v katerega bi se stekali prostovoljni prispevki članov. V danih primerih bi potem iz tega fonda pomagali prizadetim.

Govorili so tudi o stanovanjih. Nekaj članov ZB ima zelo slabo stanovanje. Občinski odbor bo moral ta stanovanja pregledati in posredovati pri stanovanjski komisiji, da se dodelijo prizadetim primerna stanovanja. Nadalje o personalni politiki občinskega ljudskega odbora. Na vodilnih mestih uprave morajo namreč biti zaposleni takli ljudje, ki imajo neoporečno preteklost in vse moralne kvalifikacije.

Kmalu po začetku konference je prišel v dvorano pionir s krške gimnazije, ki se je odboru zahvalil za skrb, ki jo je imela organizacija ZB za otroke padlih borcev, in obljubil, da se bodo vsi marljivo učili in ostali zvesti tradicijam NOV. V imenu staršev in vdov padlih borcev pa se je zahvalila organizaciji tov. Roza Volčanišek.

V novi odbor je bilo izvoljenih devet, v nadzorni odbor pa trije člani. Novemu odboru so bili dani zaključki, ki jih je prinesla konferenca. Če bodo vsi sklepi v teku leta uresničeni, potem bo odbor lahko mirne duše trdil, da je svoje delo dobro opravil.

Zbor gasilcev senovske občine

Prejšnjo nedeljo sta bila v novem Gasilskem domu na Senovem zbor in pregled gasilskih vrst. Zbora so se udeležili številni gasilci iz Senovega, Brestanice, Velikega Kamna in še iz drugih krajev.

Na tem zboru so gasilci obravnavali razna strokovna vpra-

šanja, med njimi tudi enotnost uniform, znakov itd. Zadal so si več nalog, ki stoji sedaj pred združeno občinsko organizacijo gasilcev na Senovem.

Zbora gasilcev so se udeležili vsi vidni gasilski funkcionarji senovske občine in iz sosednih gasilskih društev.

Praznik trboveljskih upokojencev

Kakor ostala društva in organizacije, je tudi Društvo upokojencev v Trbovljah pred nedavnim počastilo desetletnico naše osvoboditve s kulturnim programom, ob kateri priložnosti je društvo svoje člane pogostilo s skromno zakuško. Te prireditve v Domu »Svobode II« v Zgornjih Trbovljah se je udeležilo nad 1000 upokojencev in upokojenk. Za kulturni spored je poskrbel recitacijski zbor dijakov trboveljske gimnazije in moški pevski zbor »Zarja«. Po kulturnem programu je sledila družabna prireditev upokojencev, na kateri je nastopil domači »Veseli teater« — za ples pa je igrala godba upokojencev. Raz-

položenje na tem večeru je bilo veselo, saj ni manjkalo 70 do 80 let starih veteranov dela, ki so se v dvorani zavrteli s svojimi tovarišicami.

Da je društvo zamoglo pripraviti to prireditev in pogostiti svoje člane — ki jih je nad 1800 — je zahvaliti v veliki meri okoliščini, da je društvo preko MSS Trbovlje naslovilo na razna podjetja in ustanove prošnjo za primeren denarni prispevek. Mnoga podjetja in ustanove so se prošnji rade volje odzvale, da oskrbe starih veteranov dela skromno razvedrilo, spet drugi so pa prošnjo društva enostavno — prezrli...

VIDEM-KRŠKO

Načrtno delo - zjamčen uspeh

V pičlih šestih dneh je imel občinski odbor SZDL Videm-Krško kar tri konference, in sicer z direktorji podjetij, s funkcionarji SZDL in sekretarji osn. organizacij ZK. Ali je nastopila doba sestankov? Tako ali podobno vprašanje bi postavili tisti, ki delo SZDL gleda od daleč.

Nujnost je narekovala, da se odločno pogovorimo o delu in nalogah osnovnih organizacij SZDL. V občini Videm-Krško se zadnje čase mnogo razpravlja o tej naši politični organizaciji. Poleg sestankov po osnovnih organizacijah blagajniki in njihovi pomočniki pobirajo članarino in prostovoljne prispevke. Navzlic živahnemu delu je pa odstotek članstva zelo nizek (30 odstotkov). Poraja se vprašanje, ali imamo v občini Videm-Krško res samo 30 odstotkov članov SZDL? Odstotek članstva je znatno večji, kljub temu, da statistika prikazuje tako porazno sliko.

Po sklepu konferenc bodo blagajniki zaključili pobiranje članarine do 25. decembra tako da bodo konec meseca lahko prikazali resnično stanje članstva. Sestanki so bili nedvomno koristni predvsem zato, ker so postavili načelo, da bodo imele pri gospodarskem razvoju prednost tiste vasi, ki bodo imele najmočnejše organizacije Socialistične zveze. Ko so razpravljali o elektrifikaciji na Vihrak, so začeli dvomiti, kako bodo vaščani uspeli v tej akciji, če nima razumevanja do organizacije, ki bi jim nudila glavno moralno pomoč.

»Ne želimo postati član SZDL — Oprostite, rada bi se včlanila«

V Vidmu-Krškem, naj si bo na levi ali desni bregu reke, so redki, ki niso ali ne želijo postati člani SZDL. Na levem bregu — v Vidmu — živi mlada poštna uslužbenka Nada Sajko, ki je tovarišica, ko je prišla k njej, da jo včlanijo v SZDL, dobesedno razočarala. Kaj bi je ne, ko je odločno izjavila: »Ne želim postati član SZDL!«

Gotovo ob tej izjavi ni pomislila, kako lepo službo ima in katere najbrž ne bi imela, če ne bi živela v socialistični Jugoslaviji. Zanimivo pa je to, da je že po nekaj dneh prišla in de-

jala: »Oprostite, rada bi se včlanila v SZDL!« Na občinskem odboru organizacije je ta izjava sprožila precej burno razpravo, zlasti zato, ker se človek v tako kratkem času res ne more preleviti.

Zanimivo je nadalje tudi to, da je rezervni oficir Branko Mikolavčič odklonil članstvo SZDL in svoji ženi ni pustil plačati članarine. O njem bo moral spregovoriti še odbor ZROJ!

Imamo pa v kraju povsem drugačne primere: Na istem področju živi Mirtova mama, ki se je ob pobiranju članarine opravičevala, da nima denarja. Čez nekaj dni — je dejala — bo prodala jajčka in potem bo lahko plačala članarino. Pri drugem obisku je tovarišica, ki je pobirala članarino, že pri vratih z veseljem pozdravila, kajti denar je imela že pripravljen.

Vse to dokazuje, kako različni so ljudje. Vemo, da ne bodo vsi volilci člani SZDL, ker bodo nekateri tudi izključeni.

Sestanki SZDL so dostopni le članom

Zanimiva so poročila iz okolice, da je na nekaterih sestankih SZDL navzočih več ljudi, kot je članov organizacije. Jasnno je, da so v razpravi sodelovali prav vsi in izražali želje in težnje za ureditev vaških problemov. Nehote se vprašamo, kako to, da ti ljudje niso člani

SZDL, če so tako živo zainteresirani za razvoj domače vasi. Nujno je, da se s temi državljanji pogovorimo. Vsi tisti, ki niso člani, naj se v bodoče odstranijo s sestankov, ki jih je pripravila Socialistična zveza.

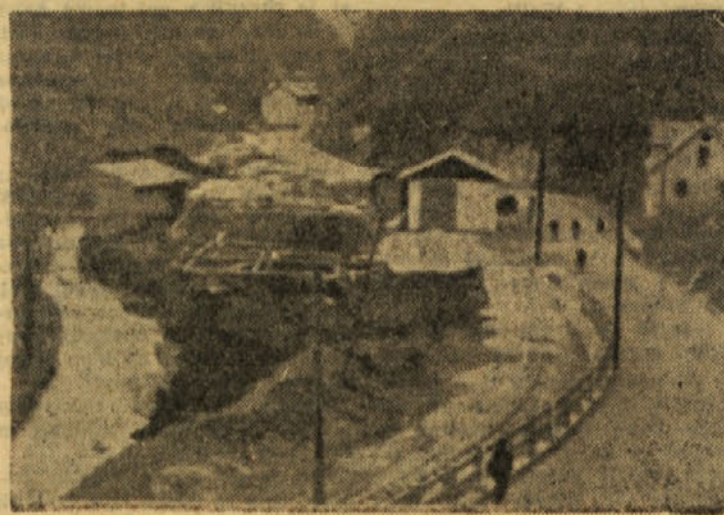
V podjetju naj ima prednost član SZDL

Nič manj zanimivo in resnično, hkrati pa žalostno je to, da so v upravi gradbenega podjetja »Sava« ljudje, ki niso člani SZDL. Težko si mislimo, kako vodijo socialistično podjetje takšni ljudje. O tem bodo morali razpravljati v podjetju in podpreti težnjo, da bo imel v kolektivni prednost član SZDL.

Na to naj mislijo tudi v drugih podjetjih in naj obdrže v službi predvsem člane SZDL. Seveda ne sme priti tu do izrabljanja. Treba je v primeru, kjer imata dva enake pogoje za sprejem v službo ali za odpust, upoštevati, kdo je član SZDL.

Aktivisti na delu

Ves teren občine Videm-Krško so razdelili med najvplivnejše člane, tako da je za sleherni vas zadolžen po en aktivist, ki bo odboru SZDL nudil vso pomoč. S tem je dano jamstvo, da bodo vsi sestanki kvalitetni. Istočasno pa bodo imeli člani večje zaupanje v organizacijo in z zaupanjem gledali naloge, ki jih bodo sodelovali.

Regulacija Trboveljske. Tu bodo zgradili tratopostajo

Sindikalna podružnica gradbenega podjetja „Sava“ je polagala obračun

Sindikalna podružnica gradbenega podjetja »Sava« v Vidnu-Krškem je na letnem občnem zboru polagala obračun svojega dela.

Upravni odbor sindikalne podružnice je imel šest sej ter je priredil pet množičnih sestankov članstva in več sestankov gradbiščnih podjetja. Sindikalna podružnica je uspešno izvedla vse priprave za volitev delavskega sveta, skupno z upravo podjetja pa je organizirala izlet članstva na proslavo XII. brigade v Mokronogu in Dobravo.

Podjetje »Sava« (prej »Ograde«) je začelo delo z majhnim številom delavcev in uslužbencev. Z naraščanjem investicij za

izgradnjo naše industrije pa se je tudi to podjetje razširilo. Do lanskega leta je delovni kolektiv delal za Železniško transportno podjetje v Ljubljani in za DES ter sodeloval pri manjših gradbenih objektih in adaptacijah. Lansko leto je podjetje pričelo graditi družbene zgradbe pri Tovarni celuloze in roto papirja na Vidmu, letos pa je delalo tudi na industrijskih objektih tega investitorja. Z razvojem podjetja »Sava« se je večal tudi njegov delovni kolektiv. Danes je to podjetje znano že po vsem Zasavju.

Žal pa je treba priznati, da sta v sindikalni podružnici organizirani le dve tretjini vseh delavcev kolektiva. Naloga sin-

dikata bo, da pritegne v svoje vrste še ostale delavce.

Na občnem zboru je članstvo izvolilo nov upravni odbor sindikalne podružnice in napravilo načrt za bodoče delo svoje organizacije. Naloga novega odbora bo, da pritegne v sindikat vse neorganizirane člane. Druga njegova naloga bo, da pripravi predavanja o delavskem samoupravljanju ter priredi seminar za nove člane upravnega odbora, nadalje, da skupno z upravo podjetja organizira tečaj za polkvalificirane in kvalificirane delavce. Poživiti bo treba tudi delo mladinske organizacije ter posvetiti vso skrb higiensko-tehnični zaščiti dela,

Letos je bila v okraju Trbovlje dobra letina

Letos smo se skoraj vse leto jezili nad slabim vremenom. Slabe volje so bili zlasti kmetovalci, ki so se upravičeno bali da bo njihov trud prav zaradi neugodnih vremenskih razmer ostal nepločan. Sedaj pa, ko so pridelki pospravljeni, z zadovoljstvom ugotavljamo, da vreme ni skazilo letine. Letina je bila dobra, za nekatere kulture celo nad povprečjem. Pri pšenici so kmetovalci našega okraja kljub delni posebi preoblihi vlage toči in drugim podobnim neugodnim doseglji povprečen pridelek 1200 kg na 1 ha ali 19 odst. več kakor leta 1954. Nekaj kmetov je doseglo celo nad 2500 kg na 1 ha, kar je za naše prilike izreden uspeh. Pridelki rži, sortice, ječmena, ovsa in pira je bil za 12 odst. večji od lanskega pridelka. Tudi pridelek koruze je precej boljši kot lanske leto, čeprav se je zorenje zelo zakasnilo. V povprečju je dalo 1640 kilogramov na 1 ha ali 69 odst. več kot lani. Pri pomorščici pa moramo, da je bila lanske letina koruze zelo slaba. Če pregledamo vse podatke o pridelku žitaric lahko z veseljem ugotovimo, da je bil celoten pridelok letos za 381 vagonov ali za 33 odst. večji kot lanske leto. Našim kmetovalcem torej letos ne bo primanjkovalo kruha.

Pa ne samo kruha, tudi drugih hranil ne bo manjkalo. Saj so na primer pridelali 35 odstotkov več krompirja kot lani, 47 odstotkov več fižola, 15 odst. več krmskih rastlin itd.

V zvezi z letino pa moramo omeniti še to, da v okraju Trbovlje kmetovalci uporabljajo precej umetnih gnojil, izvajajo pa vse bolj tudi druge agrotehnične ukrepe, kar pozitivno vpliva na pridelke. Med našimi predvsem naprednejšimi kmeti se vse močneje uveljavlja zavest, da brez nič ni nič in da se v zemljo vložena sredstva bogato obrestujejo. V letošnjem prvem polletju so kmetovalci potrosili na obdelovalno zemljo 167 vagonov umetnih gnojil, medtem ko so jih v lanskem letu skozi vse leto le 170 vagonov.

Največji porast zaznamujemo v občinah Sevnica, Senovo, Trbovlje, Videm-Krško in Radeče. Potrošnja je navedena le v občinah Hrastnik. Ni dvoma da je na tako velik porast vplivala predvsem nizka cena gnojil oz. regresiranje. V tej zvezi je zanimivo še to, da se glede porabe umetnih gnojil naš okraj lahko kosa z vsemi ostalimi okraji v Sloveniji. Prepričani smo, da bodo kmetovalci v bodoče še bolj uporabljali umetna gnojila in s tem povečali pridelke.

Potrošniki v delavskih središčih se skupno s kmeti letos veselimo dobre letine, vprašujemo pa se tudi, ali bo večji pridelok kaj vplival na znižanje cen.

Slavko Grčar

Ali so kmetijske zadruge sposobne odkupovati kmetijske pridelke?

Ze vsa leta semkaj pripisujemo našim kmetijskim zadrugam poseben pomen in prav je tako. Kmetijske zadruge naj bodo osnovne celice, ki bodo nosile vse dejavnosti za dvig našega kmetijstva. Tako stališče moramo zavzemati tudi v prihodnje in usmerjati delo zadrug v tem pravcu.

Namen tega članka je, da ugotovimo ali so kmetijske zadruge v sedanjem stanju zmožne opravljati odkup kmetijskih pridelkov vseh vrst, da analiziramo dosedanje delo in prizadevanja kmetijskih zadrug, da bi se čim bolj usposobile zaletiti vse razpoložljive kmetijske pridelke na svojem področju.

Glavna vprašanja naših kmetijskih zadrug do sedaj je in

bo verjetno še nekaj časa »trgovina z mešanico blagom«. Tega pa ne smemo obsojati, saj je tudi ta dejavnost pozitivno vplivala na pospeševanje kmetijstva. Čisti dobiček iz tega naslova se je uporabljal v pretežni meri za nakup plemenitakov, za nakup mlatnic in še za drugo pospeševalno službo kmetijstva. Pri tem ugotovimo še mimogrede, da sta živnorejski in strojni odsek naših zadrug opravičila svoji obstoj, medtem ko so drugi odseki ostali več ali manj samo na papirju.

Zakaj smo torej v zadrugah ostali le pri »trgovini z mešanico blagom«? In zakaj niso kmetijske zadruge storile več za zatiranje rastlinskih bolezni, za zpopolnjenje strojne opreme, za zamenjavo semen, za odkup kmetijskih pridelkov itd.? Vsak prizadelec bo odgovoril: ker ni bilo potrebnih denarnih sredstev! Res je namreč, da je teh sredstev prmanjkovalo, predvsem pa jih ni mogla ustvariti socialistična trgovina in ob pogojih, v katerih posamezne zadruge živijo. Mnogo denarnih sredstev je odšlo mimo pridelovalca in sedežev kmetijskih zadrug drugam, v kraje, ki so imeli boljše organizatorije za odkup kmetijskih pridelkov, ali pa po prekupčevskih tistih podjetjih, ki so na teh področjih zajela odkup. Na ta način je odšel tisti minimalni dobiček, ki bi ga zadruge lahko ustverle pri odkupih zase in ki bi se lahko spet uporabljal za pospeševalno službo in se tako vrnil nazaj kmetijstvu. Proizvajalec za napredek njegovega gospodarstva, drugam. Ob lojalni trgovini oziroma odkupu kmetijskih pridelkov po kmetijski zadruge bi pridelovalec prejel višje ceno za prodano blago — ob minimalni marži pa bi bilo tudi blago na tržšču ceneje. Rezen tega bi mogel kmet — prodajalec pri zadrugi kupiti vrsto reprodukcijskega materiala, umetna gnojila, zaščitna sredstva, stroje in orodje kakor tudi industrijsko blago vseh vrst, ki ga potrebuje v domaćem gospodarstvu in gospodinjstvu. Promet bi se nedvomno povsod povečal. Kmet — proizvajalec bi se tedaj v večji meri približal svoji statusni organizaciji, naraslo bi zanimanje za kmetijsko organizacijo, zlasti se če bi kmetijske zadruge imele nastavitvene kmetijske strokovnjake, ki bi ob nakupu in na terenu pojevali ljudem nove pridobitve v kmetijstvu in navejali kmeti na sodobno kmetovanje. Mnenja sem, da kmetijska zadruge pač ne more predstavljalni in izvršiti svoje poslanstva če je v zadrugi

veljavna komaj ena tretjina ali pa komaj polovica kmetovalcev nekega območja, na katerega zadruge gospodarsko gravitirajo.

Vrnimo se k odkupu. — Kako urediti odkup kmetijskih pridelkov po kmetijskih zadrugah? Ne bomo govorili, neresnice, če rečemo, da so naše kmetijske zadruge — razen nekaj častnih izjem — podobne po večini našemu malemu kmetickemu proizvajalcu, od katerega razumljivo ne moremo pričakovati mnogo. Kmetijske zadruge imajo danes po večini majhen lokal, zaslan skladišče in — konec! Za odkup kmetijskih pridelkov na so potrebna skladišča, prevzemni prostor, embalaža, prevozniki, zlasti pa dober kader. Sodim, da v bivšem kmetickem okraju niti ene KZ, ki bi mogla uspešno poseči v to trgovino. Povod manjka vsaj eden od navedenih faktorjev, če že ne vsi. Tudi gospodarsko kmetijska zadruge niso neka zaokrožena celota. Tako stanje nam torej gospodarsko in politično škoduje! Navajam primere, nad katerimi bi se morali prav vsi, ki smo zainteresirani, da se odkup pri zadrugah uspešno in uredi zamisliti: kmetije krmijo zelje živin, ker ga na sejnih in s ponujanjem niso mogli prodati; se seima v Brežicah so peljali domov nad 25 voz zelja, iz Krškega 10 voz itd., medtem ko v industrijskih krajih teh pridelkov ljudem manjkalo. To pa ne velja samo za zelje, enako je s krompirjem, sadjem vseh vrst živino itd. Zadruge nimajo skladišč, kjer bi shranile pridelke ki bi jih dajale na trg postopoma in takrat, kadar jih primanjkuje, na primer zelje v glavah, nadalje razno povrtnino (korenček, solate, rdeča pesa, redkvice itd.). Nerazumljivo je da celo kmetijske zadruge uvažajo zelenjavo iz Zagreba — torej iz vojemstva — namesto da bi podeželje pošiljalo zelenjavo v mesta in jih tako oskrbovalo. Tekna je torej stvarna podoba sedanjega stanja in takšne so trenutne možnosti odkupa kmetijskih pridelkov.

V eni izmed zadnjih števil »Zasavkega tednika« je bilo govoreno o koristnosti združevanja kmetijskih zadrug, ki najzajamejo neko strnišeno gospodarsko celoto. Sodim da predlog za popolnoma umesten, zlasti se zato, ker organizacijsko neutrujene in gospodarsko šibke zadruge, tudi v bodoče ne bodo zmožne, da si uredijo vse potrebno, da bi odkup kmetijskih pridelkov nemoteno potekal. Le z združitvijo kmetijskih zadrug na določenem področju bo mogoče te ustanove treba poskrbeti za potrebne kredite da se potrebna skladišča zgradijo, da se nakup potrebne embalaže in da se za takšno trgovanje pridobijo tudi strokovno sposoben kader. Takšna zadruge bo edina sposobna zainteresirati široki krog kmetijskih proizvajalcev, da se vključijo v kmetijsko zadruge in da se delo po kmetijskih zadrugah razvija tako, kakor to terjajo interesi socialistične družbe.

jemo nanjo nekaj kisa ali olja, Zlatica za zajejanje gorčice ne sme biti kovinska.

Košarica za kruh naj bo pogrnjena z belim prtičem iz blaga ali iz papirja.

Kaj nam nudi sveže jabolko?

Letos skoraj ni gospodinjstva brez jabolka. Da pa bomo znali jabolka ceniti in skrbno paziti nanje, tekmo zime in jih uporabljati le toliko, kolikor je nujno potrebno, je važno, da vemo, kaj nam jabolko nudi.

Sveže jabolko vsebuje vitamini, rudninske snovi, sadne kisline kot vsako drugo sadje.

Vrh tega pa ima še nekatere druge lastnosti. Použito z lupino in peščicem nudi telesu 24-krat več joda, kot pa takrat, ko ga olupimo in mu izdoblamo peščice. Tako uživanje jabolka je priporočljivo le ljudem z zdravim želodcem. Jabolka imajo nadalje lastnost, da zastrupljajo razne škodljive snovi, ki se nahajajo v organizmu, zato jih priporočajo posebno ljudem, ki pri poklicnem delu veliko sede. Redno uživanje jabolka preprečuje zobni kamen. Jabolko, užito pred kosilom vzpodbudi prebavne organe k živahnejšemu delovanju, zvečer zažuje pa prinese mnogim ljudem mirnejše spanje.

Naribana jabolka zdravnik čisto odredi odraslim in otrokom kot učinkovito domače sredstvo pri driskah. Toda to lahko moramo použiti le potem, ko je že nekoliko porumenela. Druge jedi se tisti dan, ko se zdravimo z naribanimi jabolki,

ne sme uživati. Jabolčni sok ugodno vpliva pri obolenju ledvic, mehurja, srca, nerove, pri slabokrvnosti, kožnih boleznih, pri lšasu, revmi itd. Čaj iz jabolčnega lupin je dober sredstvo proti kašlju.

Važno je, da jabolka pri kuhanju v veliki meri obdržijo vitamini, ne le vitamin C paše na polovico. Jabolka nas v prvi vrsti oskrbujejo z vitaminom A, nato z vitaminom B1, nazadnje z vitaminom C, ki ga vsebujejo najmanj.

Količina jabolka, ki jih imamo letos v našem skladišču, upoštevamo tudi pri pripravljanju jedi, saj jabolka lahko pripravimo na mnogo načinov in tako postavimo na mizo vsak dan nekaj novega in dobrega. Vsaka kuharska knjiga vsebuje mnogo receptov, po katerih se lahko ravnamo, poleg tega pa smo tudi na naši strani že imeli objavljenih več dobrih receptov z jabolki.

Slavko Grčar

Koliko zemlje imamo v trboveljskem okraju?

V novem okraju Trbovlje je 10.492 kmetijskih gospodarstev. Če jih razvrstimo po površini, ki jo imajo vsa kmetijska gospodarstva, dobimo nepopolno sliko. Gospodarstev, ki imajo manj kot 2 ha zemlje, je 2087 ali 19,7 %, gospodarstev z 2 do 5 ha zemlje je 2622 ali 24,9 %, gospodarstev s 5 do 15 ha je 4232 ali 40,4 %, z več kot 15 ha zemlje pa je le 1571 gospodarstev ali 15 %.

To pomeni, da skoraj 45 % kmetijskih gospodarstev nima pravih eksistenčnih in razvojnih možnosti.

V odnosu na skupno površino zemlje je najbolj razparčena občina Brežice, kjer ima samo 37 % kmetijskih gospodarstev več kot 5 ha zemlje, sledi ji občina Videm-Krško z 49 %. Najpovoljnijša slika je v občini Radeče, kjer odpade na gospodarstvo z nad 5 ha zemlje

85 %. Upoštevati pa moramo sestavo in tudi lego zemlje. V tem pogledu so gospodarstva v občinah Brežice in Videm-Krško precej na boljšem kakor v občini Radeče.

Drobni namizni inventar

Namizni inventar se sestoji iz naslednjih drobnih predmetov, ki jih pravimo na posebno servirno mizo ali omaro potem pa postavimo na mizo po potrebi.

Posodice za sol, poper in papriko naj imajo po možnosti »taste« pokrovice. Sita moramo večkrat obratovati in znotraj posodice same pa zprazniti, sol nosuhati ali pa zamenjati z novo. Za poper pa je najpriladnejši mlinček. Vse odprte posodice za začimbe morajo biti vedno skrajno čiste.

Posodica za zobobrebce, kolikor je še v navadi, naj bo pokrita in take oblike, da lahko primate zobobrebce v sredini. Marškirje pa zobobrebce ne uporabljajte več.

Oljnice prinesemo na mizo takrat, ko z črnomo servirate solato, eda pa tudi šele takrat, ko si kdo želi solato okusati, ali se zabelj.

Posodica z gorčico naj bo napolnjena samo do polovice ali do dveh tretjin. Da se nam gorčica po uporabi ne posuši, nali-

Edgar Wallace:

MELODIJA smrti

»Ne, niti para od tega ni izginila. Denar sem vzel kot rezervno za primer potrebe. Dejansko ga sedaj ne potrebujem več.« Smehljaj se je. »Zvečer vam lahko celotno vsoto vrnem.«

»Zelo bi vam bil hvaležen, ko bi hoteli to storiti,« je odvrnil Wallis.

Gilbert ga je pogledal. »Pravzaprav ste mi všeč, Wallis,« je dejal. »nekaj je v vas, kar me sili, da vas obdružujem, kakršni koli lopov ste že.«

»... kakršna koli lopova sva že,« ga je popravil Wallis. »Ker sicer nimate nobenih iluzij, si jih tudi o tem ne delajte!«

»Utegnete imeti prav,« mu je žalostno odgovoril.

»Kako naj sedaj vso zadevo končava?« je vprašal Wallis. »Kje bova obračunala? In ali ste pripravljeni nadaljevati s tem velikodušnim delom, dokler obetate moje podjetje?«

Standerton je odskinal. »Ne,« je odvrnil. »svoje podjetje boste z današnjim dnem opustili.«

»Svoje podjetje?« je presenečeno vprašal Wallis.

»Da, svoje podjetje,« je odgovoril Gilbert. »Pridobili ste si denarja, tako da sedaj lahko odstopate. Opuščate svoje podjetje! Gilbert sem si toliko denarja, da lahko prevzamem vso

vašo zalogo dragocenosti.« — spet se je smehljaj — »in hkrati nadomestim vsako parico, ki ste jo ukradli. Imel sem namen v prihodnjih dneh priti s tem predlogom k vam.«

»In tako naj nocoj končamo, mislite?« je rekel zamisljeno Wallis. »Moj dragi prijatelj,« je dejal veselo, »nocoj — ravno nocoj, ko nameravam izvesti eno izmed svojih najčudovitejših dejanj! Vi bi se smejali, ko bi vedeli, koga sem si izbral za žrtve.«

»Ze nekaj časa semkaj mi ni do smeha,« je rekel Gilbert. »Kdo je ta vaša žrtve?«

»Kdaj drugič vam bom povedal,« je odvrnil Wallis.

Z rokami v žepih je šel do vrat, se za trenutek ustavil, si ogledal mogočno blaginjo in si zažvižgal veselo popevko.

»Ali se vam ne zdi, da je bila odlična ideja tale blaginje?« je vprašal tako mimogrede, z izrazom prebivalca iz predmestja, ki poln ponosa razkazuje novo gredo kumar.

»Da, tudi meni se zdi izvrstna misel,« je dejal.

»Kupčije dobro teko,« je dejal otožno Wallis. »Zalostno bi bilo, jih opustiti sedaj, ko smo že prebrdili toliko neprijetnosti. Ali veste, da predamo letno komaj kakega pol ducata bla-

gajn pravim ljudem — toda potem so nam bogato poplačani vsi stroški! Stvar je tako preprosta,« je dejal.

»Sicer pa, ali niste pogrešali nobene dragocene ovrtnice, ki jo je dobila policija v roke? Ni se vam treba opravičevati! Dvignil je roko. »Razumem, družinska zadeva! Zal mi je, če sem vam povzročil kakršnekoli neprijetnosti.«

Njegova posmehljiva vpludnost je Gilberta zabavala.

»Ni šlo za nobeno družinsko zadevo,« je dejal. »Poljna nisem imel, čigava je; bil je samo nekdo zelo malomaren... Ovrtnico sem našel izven blaginje. Očividno je nekdo druge stvari z naglico spravil na varno, pri tem pa mu je ovrtnica, ne da bi opazili, zdrknila iz roke.«

»Zelo sem vam hvaležen,« je rekel Wallis. »Odstranili ste nekaj, kar bi sicer najbrž gospoda Timmingsa spravilo v hudo skušnjavo.«

Iz šepa je vzel ključ, zaobrnil kombinacijsko ključavnico in odprl blaginjo. Na prvi pogled se ni dalo iz ničesar sklepati, da je tu skladišče najslavnejšega londonskega tatu. Vsek predmet je bil skrbno zavito in prevezan. Spet je zaorl vrata.

»To je samo polovica zaklada,« je dejal.

»Samo polovica — kaj mislite s tem?«

Gilbert je bil tako očuteno presenečen, da je Wallis začel okoli usten tih, porogljiv nasmech.

»Mislim sem si, da vas bo to zelo začudilo,« je rekel. »Da, to je samo polovica. Pokazal vam bom nekaj. Ko že toliko veste, zakaj ne bi vsega vedeli?«

Vrnil se je v pisarno, odprl vrata v neki drugi prostor in vstopil. Gilbert mu je sledil. Bila je majhna soba, ki jo je razsvetljevalo vrhne okno. Sredi sohe je stala neke vrste kletka. V resnici je bila jeklena mreža, ki je služila za oklenitev denarnih blagin; take mreže prodajajo predvsem francoske firme.

»Čedna kletka,« je dejal ponosno gospod Wallis.

Odprl je ozka jeklena vrata in vstopil. Gilbert mu je sledil. »Kako ste sploh lahko spravili to napravo v sobo?« je radovedno vprašal Gilbert.

»Razstavili smo jo v njene dele in jo nato spet sestavili, da jo lahko pokažemo strankam. Zelo lahko jo je razstaviti; dva ali trije mehaniki jo morejo v enem dnevu pripraviti za prevoz.«

»Je to vaš drugi oddelek?« je suho vprašal Gilbert.

»V nekem smislu da,« je odvrnil Wallis. »Pokazati vam hočem, kako. Poglejte, prosim, tja v kot in potegnite za prvi zapač. Videli boste nekaj, česar morate še nikdar prej niste videli.«

Gilbert je bil že skoraj v kotu, ko je središčel prazen zvijačo. Naglo se je obrnil, toda

da — natančno na srce mu je bila nastavljena pištola!

»Dvignite roke, gospod Gilbert Standerton,« je dejal George Morda mislite s svojimi predlogi čisto resno in pošteno, vendar sem si premislil tako, da bom nocojšnji načrt še izvedel in se šele potem umaknil v zasebno življenje. Vedeti morate, da gre spet za primer poštenosti pravičnosti. Vaš stric...«

»Moj stric?« je vprašal Gilbert.

»Vaš stric,« mu je odvrnil Wallis in se priklonil. »Časti vreden, toda čudaki starec, ki si je shranil v eni izmed naših najboljših blagin dragocenosti v znesku skoraj četrtilijona funtov, sloveče Standertonove diamante, ki bi jih imeli vi, mislim, nekega dne podedovali.«

»Ali ni poštena pravičnost,« je vprašal in se počasi umikal iz kletke, medtem ko je s pištolo držal ujetnika v šahu. »da ravno vas malo oropam? Mogoče,« je porogljivo nadaljeval, »bo zapelka tudi mene vest tako, da vam bom poskušal premoženje, ki vam ga bom nocoj ukradel, spet nadomestiti.«

Glavno je zapri rešetkasta vrata, jih dvakrat zaklenil in šel proti pisarni.

»Tu boste ostali osemindeset ur,« je dejal. »Po preteku tega časa boste svobodni — na moje besedo! Za vas utegne to biti zelo neprijetno, toda v življenju je še mnogo neprijet-

nejših stvari, ki jih moramo prenesti. Prepričam vas vaši dobrotljivi usodi.«

S temi besedami ga je zapustil. Gilbert je mislil, da je odšel, toda čez četrto ure se je vrnil in mu prinesel velik lonček kave, dve popolnoma novi termovki in dva zavijka z obloženimi krukli.

»Ne smete mi od lakote umreti,« je dejal. »Priporočam vam, da si kavo ohranite toplo. Ker vam utegne v tem času postati hladno, sem vam še nekaj prinesel.«

Odšel je v pisarno in se vrnil z dvema težkima plaščema, ki mu jih je potisnil skozi rešetke v kletko.

»To je zelo lepo od vas,« je dejal Gilbert.

»Ni vredno besede,« je odvrnil vpludno gospod Wallis.

Gilbert je bil brez orožja. Toda tudi ko bi ga imel, bi mu nič ne pomagalo.

Wallis ni pustil pištolo iz roke in celo ko mu je dajal hrano skozi rešetke, je držal v pesti svoje avtomatsko orožje.

»Zelim vam prav prijetno noč. Če želite poslati ženi kakšno povsem nedolžno obvestilo, recimo, da zaradi nujnih poslov ne morete priti domov, mi bo v posebno veselje, da ji bom lahko posredoval vaše sporočilo.«

Ponudil mu je kos papirja in nalivno pero. Bila je to tako rahločutna pažljivost, da jo je Gilbert vsakakor vedel ceniti.

(Dalje prihodnjič)

Učni uspeh je odvisen od materialnih pogojev šole

Leskovška šola

je potrebna obnove

Šola je hram učenosti. V šoli se mladina uči, izobražuje, vzgaja, se navaja na red in čistočo — skratka: šola mora nuditi otroku vse pogoje, da se razvije v delovnega, zavednega, borbenega in razumnega državljanja. Da pride učenec do teh vršin, so potrebni določeni pogoji, in sicer: dober učiteljski kader in materialni pogoji šole.

Zadržali bi se pri materialnih pogojih osnovne šole oziroma nižje gimnazije v Leskovcu pri Krškem in njenem vplivu na dijake oziroma učence, starše in seveda tudi na prosvetni kader.

V Leskovcu pri Krškem je dvoje šolskih poslopij, ki se v glavnem razločujeta le pod imenom »nova« in »stara« šola, kljub temu, da je nova šola stara že nad petdeset let. Šolski prostori obeh šol so v zelo kritičnem stanju inventar slab in star, v nekaterih razredih celo neuporabni. Okrog šole ni kanalizacije, zato vdura vlaga v stene in jih uničuje. Za deklice je le dvoje stranišč, ker je bilo pač v načrtu pred dobrimi petdesetimi leti tako določeno. Greznici sta stari prav toliko kot šoli, zato ni čudno, če deteka in odteka iz njih voda. Podkletena je le »stara« šola, ki ima skoraj vedno vodo v teh prostorih. Zasloni igrišče pri šoli je — lahko rečemo — neuporabno, ker se na njem zadržuje voda po deževju po več tednov.

Opisali smo le na kratko materialno stanje leskovške šole. Približno tako je zapisala tudi

komisija ob pregledu obeh poslopij. Komisija je nadalje ugotovila tudi to, da je treba vse navedene pomanjkljivosti nujno odpraviti. Najnujnejša dela naj bi se izvedla v prvi, ostala pa v drugi etapi. Na kratko torej: takoj je treba popraviti okenska krila, opremiti šolo s sodobnimi klopmi, urediti kanalizacijo, obnoviti greznici, vodnjak, izmenjati tla itd.

Ugotovitve so jasne in globalni predračun izdelan. Za vse to bi potrebovali 5.700.000 din, da bi v enem letu dobili obe šoli res lep zunanji izgled. Nastane le vprašanje, od kod dobiti denar? Razumljivo je, da Občinski ljudski odbor Videm-Krško take vsote ne zmora dati takoj na razpolago, zato bo treba iskati druge vire.

Del vaščanov, predvsem pa šolska mladina, je na ureditvi šole živo zainteresirana. Prepričani pa so tudi, da bodo končno le uspeli in si šolo uredili tako, da bo v ponos vsem vaščanom in učencem.

Nehote se poraja vprašanje, kje so vzroki, da je šolsko poslopje v Leskovcu v takšnem stanju. Vzrokov je nedvomno več. Omenimo pa vsaj enega: glavno skrb za vzdrževanje šole bi morali imeti sami vaščani, v prvi vrsti pa naj bi skrbel za to šolski odbor. Zalogost pa je ugotovitev, da je v Leskovcu slab šolski odbor, ki ni dosegel nalogam, ki so mu jih zaupali volilci. Mnogi organizacije, zlasti pa SZDL bi morale o tem

razpravljati in zahtevati da se izvoli nov šolski odbor, ki bo boljši in aktivnejši.

Notranjost šolskega razreda močno vpliva na razpoloženje učencev, kakor tudi učiteljev. V neprimernih šolskih prostorih učni uspeh ni tak, kot bi bil sicer. To velja tudi za Leskovce. Kako naj učitelj vzgaja otroka na red in čistočo, če živi v takem okolju? Za prosvetnega delavca to ni prijetno, prostori mu postanejo zopni, sčasoma pa že sam postane za izgled razreda slep in otopel, tako, da se niti ne zaveda več, da bi se z malo dobre volje dalo marsikaj izboljšati. Torej: kakršno je razpoloženje v razredu, tak je tudi uspeh.

Vse to nujno vodi do sledečega zaključka: ureditev razredov (ne le na leskovski šoli, temveč povsod) ni le »kaprica« posameznikov, temveč je to nujno, če hočemo — kot smo rekli že v začetku — vzgojiti dobre, delavne in razumne državljanke.

S prve seje Zveze prijateljev mladine zasavskega okraja

Pomagajmo otrokom ...

Sekretariat Zveze prijateljev mladine okraja Trbovlje je zadnje dni analiziral sklepe konference, na kateri sta se pred nedavnim združili ZPM okraja Trbovlje in okraja Krško. Prišel je do zaključka, da je trenutno najvažnejša naloga Društva prijateljev mladine ugotovitev zdravstvenega stanja naših otrok, da tako društva najdejo pravilno pot v skrbi za mladi roj na zdravstvenem področju. Na tem torišču dela bo treba skupno z zdravstvenimi organi ugotoviti, kakšne uspehe so rodili dosedajni pregledi zdravstvenega stanja otrok oziroma bo treba preko Sveta za zdravstvo in socialno politiko pri OLO Trbovlje oskrbeti pregled vseh otrok, kajti le tedaj bomo dobili jasno sliko, kje naj se še ustanove oziroma izpopolnijo mlečne kuhinje za otroke in store še drugi potrebni koraki za zdravo prehrano otrok in socialno ogroženih družin.

Trenutno deluje v okraju 50 šolskih mlečnih kuhinj, od katerih je 42 res šolskih, ostalih osem kuhinj je pa v internatih itd., ki so že dobile navodila za pravilno poslovanje. Družbena naloga DPM bo seveda, da se zanimajo in spremljajo delovanje teh kuhinj, hkrati pa nadzirajo pravilno izkoriščanje izročene jim materiala in hranil. Ob vsem tem pa je treba imeti pred očmi, da so mlečne kuhinje po šolah prvenstveno namenjene za neohranjene, socialno ogrožene otroke, šele v drugi vrsti naj te kuhinje služijo ostalim otrokom iz boljše situiranih družin.

Nadalje je sekretariat ZPM razpravljati tudi o izboljšanju materialnih pogojev naših otrok; tako je med drugim predlagal, da se otroku v šoli nudijo vse možne oblike zaščite; predvsem je treba šolski deci preskrbeti copate za preobutev v šoli, saj se otrok, ki je prišel v slabem, zlasti pa zimskem vremenu v premočenih čevljih v šolo, ne more med poukom počutiti dobro, ne glede na to, da premočena obutev ogroža otrokovo zdravje. V zvezi s tem se nadalje priporoča, da bi naši pionirski odredi — v tej ali oni obliki — pobirali stare obleke, s katerimi bi pomagali zaostalim področjem našega okraja, kjer so otroci v hladnih zimskih me-

Zadnje čase se na gimnaziji v Brežicah obširneje razpravljalo o slabostih naših dijakov, predvsem nižješolcev. Do tega nas je prignala kopica prekrškov, ki so se po svoji vsebini stopnjevali in dosegli — kar je najbolj pomenljivo — neobičajno drznost in upornost storilcev. Vrstili sta se dve konferenci, druga za drugo. Na njih so tovarjši razredniki podali — kolikor je bilo mogoče — objektivna poročila o nedovoljenem, številnem obiranju grozja, organiziranem pretepanju med sošolci in celo med sošolkami, o sodobnem ponarjanju kavbojskih spretnosti, samovolji, upornosti in nesramnem izražanju v šoli, o hotelnem uničevanju šolskega inventarja, nedovoljenem obiskovanju kina itd., in predlagali kazni. Večino kazni je profesorski zbor potrdil in dijaki so prejeli obvestila za starše. Nekateri od njih so prišli v šolo in se pogovorili o svojem sinu ali hčerki, ga doma primerno ali neprimerno kaznovali in stvar

se bo pozabila do nove nevsotnosti.

Šola praktično ne more veliko več, kot da dijakom odsvetuje nespametna početja, jih navaja k spodobnemu, za mladenca človeka primernemu vedenju ter kaznuje vse tisto, kar so dijaki neprimerno storili. Drugega orožja šola nima. Mnogokrat posamezne primere predrznosti, svoje glavo v predrznosti ni moč krotiti na najbolj zgleden način. Tudi slab dijak pač mora do svojega štirinajstega leta obiskovati šolo. Zato se takšen posameznik lepi besedi ali kazni (ukoru) nasmehe — in stvar je zanj opravljena. V takih primerih bi morala intervenirati družba oz. njeni organi: pionirska organizacija, mladinska organizacija, društvo prijateljev mladine itd., saj so te ustanove poleg staršev in šole najodgovornejši element pri vzgoji mladega rodu. Tako si vsaj idealno predstavljam vzgojo, praktično pa preneha za vrati doma in šole. Omenjene vzgojne slabosti

so sprožile razmišljanja, o katerih je prav, da spregovorim v javnosti. Ker je aktualna vzgojna problematika zelo obširna, se omejujem le na nekatera bistvena vprašanja, in to predvsem na vlogo staršev pri vzgoji otrok.

Daleč je znana trditev, da vzgajata dijaka predvsem dom in šola. Z vso upravičenostjo sem na prvo mesto postavil dom. Saj so starši poleg vsega pred družbo moralno najbolj odgovorni za pravilno rast svojih otrok. V vsakdanjem življenju pa se ta odgovornost nesalokrat zmanjšuje do picke materialne skrbi zanje. Razmere silijo prenekaterega očeta in mater, da sta v službi, in doraščajoč bitje je prepuščen samo sebi. Posamezni starši prepuščajo spet z navdihom rousseaujevske romantične vzgojne miselnosti rast in dozorevanje naključju in se ob njihovih slabostih tolažijo z lastnimi življenjskimi izkušnjami, ko so bili v mladosti prav taki, pa je iz njih vendarle nekaj nastalo. Drugi razvajajo in zagovarjajo svoje edince, da od njih resni mogoče pričakovati kaj razveseljujega. Razneženost, nedosednost in nezdrava stihija v vzgoji so doma predvsem v trških in malomestnih razmerah. Na vasi pa je najvidnejša druga, dvojna slabost staršev. Tragična senca preteklosti — alkoholizem — ima s svojo neopopravljivo škodljivostjo še vedno vidne kvarne posledice. Otrok n. pr. odkrito pove, da doma redno uživa vino. Pije ga celo za zajtrk, preden gre v šolo. Kakšno je njegovo vedenje med poukom, si lahko mislimo. Enako nevezgajna je miselnost, da otroku šolanje ni potrebno.

V teh nekaj primerih je popustil najodločnejši vzgojni moment, dom, kar ima za posledico, da mimo obeh najvažnejših vzgojnih vplivov zavladata tretji, negativni in hkrati odločilni vpliv ceste, slabe družine, ki poraja pri dijakih upornost do šole in vzgojiteljev, neprimeren pretepaški odnos do sošolcev, anarhičnosti itd. S tem vplivom in posledicami se spopirne šola, ki jim je ali pa tudi ni kos.

Otrok je resnično rezultat okolja, v katerem živi. Najmočnejše okolje je dom in najodločnejši vpliv, vpliv staršev. Zato je odnos staršev do otrok za vzgojo izredno važen. Vsaka nedosednost, popustljivost in kvaren vpliv, ki ga otrok zazna že pri starših, se nujno odraža pri otrokovem vedenju v šoli. Otrok naj ne bo staršem v kratkočasje, ali sam ob sebi zoreče bitje ali celo delovna sila! Otrok naj bo staršem bitje in up njihove prihodnosti, ki se oplaja z njihovimi kvalitativnimi in ne slabostmi. Doktor pa bo rast otrok staršem manj pomembna ali celo nevšečna dolžnost ali celo breme, s katerim se neradi ukvarjajo, se v šoli razmere kljub naporom vzgojiteljev ne bodo spreminile.

Miloš Poljanšek

Solstvo zasavskega okraja v številkah

V šolskem letu 1955/56 se v štiri prebivalec našega okraja splošno izobraževalnih, strokovnih in drugih šolah uči 17 tisoč 943 učencev ali vsak še-

Vrsta šole	Število šol	Število učencev	Struktura v %
1. Osnovne šole	79	11.960	66,6
2. Gimnazije	13	4.779	26,6
3. Glasbene šole	6	553	3,1
4. Vajenske šole	6	316	1,8
5. Industrijske rud. šole	3	268	1,5
6. Gospodniške šole	3	67	0,4
Skupaj:	110	17.943	100,0

Račun o številu učencev na enega učitelja nam pove, da je največja obremenjenost na enega učitelja v občini Radeče, kjer v povprečju odpade 44 učencev na enega učitelja. Sledijo občine Hrastnik z 39, Videm-Krško s 34, Brežice s 33 itd.

Brežiš a mladina je videla moderno tiskarno

Dijaki dveh razredov gimnazije v Brežicah so si v Tednu tiska ogledal, sodobno moderno urejeno tiskarno »Grafičnega zavoda« v Zagrebu. Prijazni tehniški direktor tov. Jekšić je dodelil obema skupinama strokovno vodstvo po tiskani, tako da so se dijaki v nekaj urah dobro seznanili z vsem: načini in fazi tiskanja, ogledali so si ročno stavljenje, monotipsko, off-setni način tiska, bakrotisk in različne načine vezave brošur in knjig. Največje zanimanje pa so vzbujali širje in jhu, tehniško izredno popoln tiskarski stroj (Monotype) na katerih tiskajo sedaj znane jeksičkovke zbirke Leksičkovskega zavoda FLRJ in tudi reprezentančno revijo »Jugoslavija« v treh jezikih: srbohrvatskem angleškem in nemškem. S strojem z. okrotisk ustvarjajo izredno precizne kvalitete tiske, ki se po natančnosti tonov in ustrezni plastčnosti komaj še ločijo od fotografije — Nič manj zanimiv in blag od barvne tehnike tiska, ki ga opravljajo po najobčutljivejšem — fotokemičnem principu. Reprodukcijske barvne slik se po izj. v pr. otonega strokovnjaka, skorajda ne razločijo od originalov. Ob zaključku je tehniški direktor seznanil dijake s historijatom najstarejše tiskarskega zavoda na Hrvaškem ter omenil, da so se hrvaški in slovenski stavci v preteklosti skupno bojevali za svoje pravice — V meniju dijakov se je tov. Jekšić za pazljiv sprejem zahvalil dijak VIII. razreda tov. Kolšek

Občni zbor na Izlakah

Izlaško prosvetno društvo je imelo nedavno svoj redni letni občni zbor. Na zbor je prišlo malo prosvetarjev. Vendar so kljub temu sklenili, v bodoče še bolj poprijeti za delo. Za boljše dejavnost jim manjka predvsem odskara oprava. Letos in prihodnje leto bodo uprizarili tri igre.

Kako vneto prebirajo slikanice, ki jih jim je prinesel lansko leto dedek Mrz! — Tudi letos bo pridne obdaril. Knjižarna Trbovlje je znižala cene leposlovnim knjigam in slikanicam za 20 odstotkov in več. — Poslužite se ugodne priliko!

Uspešno sodelovanje v šestmesečnem mladinskem tekmovanju

Radi bi bili najboljši

Minilo je že več kakor dva meseca, odkar je CK LMS razpisal šestmesečno tekmovanje za občinske organizacije Ljudske mladine. Do sedaj so se na območju okraja prijavili oz. poslali svoje tekmovalne programe le štirje občinski komiteji Ljudske mladine, in sicer: Tr-

bovlje, Radeče, Videm in Krško, medtem ko je zagorski komitej poslal le prijavilo.

Ti tekmovalni programi so dejansko le delovni načrti občinskih komitejev LMS, katerih smoter je uveljavljanje novih pogojev dela v mladinski organizaciji.

Pri izvajanju tekmovalnih programov vsakega prednjači v našem okraju radeški komitej iz zadnjega poročila iz Radeč razberemo, da je imelo v novembru uspešno množično mladinsko zborovanje 130 mladincev in mladink, na katerem so govorili o obletnici SKOJ, o delu njihovega komiteja in sprejemu 23 novih članov v organizacijo. Vzporedno so tudi dali priznanje za uspešno delo osnovni organizaciji LMS Zidani most, mladinskemu gledališču in režiserju gledališča sekretarju občinskega komiteja LMS.

Mladina radeške Papirnice je 29. novembra pripravila samostojno akademijo, ravno tako mladina v Zidanem mostu, v Radečah pa je 15 mladincev sodelovalo pri izvedbi operete »Djak — prosjak«.

Tudi na ideološko vzgojo mladine niso pozabili: v Papirnici je govoril o novih gospodarskih ukrepih član CK LMS tovariš Bregar, v Zidanem mostu pa je govoril mladinci o tem vprašanju tov. Ernesti.

Organizacija mladine šteje sedaj 256 članov. V prosvetnih društvih je članstvo naraslo od 25—34, v gasilskih društvih od 62—67, v TVD Partizanu od 33

do 56 in v strelski družini od 15—21 članov. V športna društva se je vključilo 12 mladincev, v dramsko sekcijo 33 mladincev in mladink, medtem ko se je mladinsko gledališče povečalo za šest članov. V Vrhovem so pa mladinci ustanovili namizno-teniško sekcijo, ki šteje 17 članov, prav tako so mladinci Radeč in Papirnice imeli ta mesec medsebojno tekmovanje.

Ti podatki kažejo, da je mladinski komitej v Radečah pravilno prijel za delo in dal zgled ostalim občinskim vodstvom, kako je mogoče s sistematičnim delom doseči pozitivne uspehe.

Tako delo naj bo izpodbuda ostalim mladinskim vodstvom!

A. K.

Usnel koncert na Izlakah

Minulo nedeljo je bil na Izlakah mladinski sestanek Sekretar mladinskega komiteja iz Zagorja je med drugim izročil mladincem članske izkaznice. Med drugim so obravnavali tekoče organizacijske in ostale mladinske probleme.

Po sestanku so se mladinci udeležili koncerta, ki ga je priredila rudarska godba in moški pevski zbor iz Lok. Koncert je organiziral ZB iz Zagorja. Denar od vstopnine so namenili za postavitev spomenika v vasi Orehovec nad Izlakami, kjer so gestapovci leta 1944 zažgali 16 ljudi.

POLITICNI MOZAIK

TEŽKE NALOGE ZDRAVNIKA AMERIŠKE DELEGACIJE V ŽENEVI

Sicer je ženevska konferenca že davno za nami, vendar pa še sedaj prihajajo na svetlo nekateri zanimivi utrinki.

Dr. Robert Moser je bil odrejen, da skrbi za zdravje 300 članov ameriške delegacije na ženevski konferenci. Šele po končanem zasedanju je dejal, da je imel težko nalogo. Vsak dan je imel 15 in tudi več pacientov, ki so v glavnem boleli zaradi zvišanega krvnega pritiska, vnetja pljuč, želodčnih krčev in glavobola.

Največ bolnikov je imel na dan 8. septembra, ko je delo konference ostalo na mrtvi točki. Na podlagi dragocenih izkušenj na tem delu je omenjeni zdravnik nasvetoval bodočim delegatom raznih takih konferenc sledeče: čim manj jesti in izkoristiti vsako priložnost za odhiti, predvsem pa svetuje ohranitev mirnih živcev.

ZAHODNONEMŠKE POSLANCE ZEBE V NOGE

Ker so se vsi predstavniki zahodnonemškega Bundestaga ne glede na politično prepričanje, spol in starost hudovali, da jih zebe v noge in da jih to ovira resno spremljati delo zasedanj, je predsednik Bundestaga nedavno odredil, da se tla skupščinskih prostorov pokrije z gumijastimi preprogami.

1500 LJUDI SO UVOZILI

Novozelandski minister za vseljevanje je nedavno zahteval od svojega parlamenta, da mu dovoli uvoz 1500 raznih moških in deklet. Te mladeniče in dekleta bodo zaprosili od nemške in avstrijske vlade.

Ženevski duh...

Francoski tisk piše: V poslednjih šestih mesecih so Američani kupili za 55 milijonov dolarjev raznih delnic v Evropi. To je prvič po vojni, da se strici Sami toliko zanimajo za evropske papirje. Največ so investirali v električno, kemično industrijo na Holandskem in Zahodni Nemčiji.

Kako to tolmačijo? Po ženevskem duhu... Ali to kaže: tudi Američani vedno bolj verujejo, da se mir utrjuje in da ni več nevarno investirati v Evropi.

NE BO VEČ BOGATAŠEV...

V sredini oktobra je predsednik indijske vlade Nehru zapovedal aretirati multimilijonarja Dalmija zaradi ogromnih finančnih spekulacij, ki jih je napravil v svojem podjetju in s katerimi je oškodoval Indijo za nad 4 milijone dolarjev.

Dalmi je začel služiti s krošnjarijenjem. V pičlem času je zaslužil toliko, da je zgradil tovarno cementa. Kasneje je postavil drugo za drugo tako, da jih ima danes že kar 76. Računajo, da ma ta velebogataš v svoji posesti, ki si jo je pridobil večina za časa angleške okupacije, eno šestino indijske industrije, poleg tega pa še neštivilne banke, zavarovalne zavode in časiški concern.

Po osvoboditvi so se indijske oblasti začele zanimati za dejavnost tega multimilijonarja.

Nekega dne je policijski odred obkolil centralni urad njegovih podjetij in po nekajurni preiskavi zaplenil vse poslovne knjige in jih predal policijski upravi. Potrebno je bilo več kot dve leti, da so vse zasežene poslovne knjige pregledali in odkrili spekulacije.

Te dni je imel Nehru konferenco in se ob tej priložnosti dotaknil tega primera rekoč: »Pri nas bogataši izumirajo. To bo dobro za vse ljudstvo...«

IN SE NEKAJ ZANIMIVOSTI...

NA LEVI LOV JE ODŠEL

Nadebuden mlad Dunajčan, star komaj petnajst let, nek čevljarški vajenec, se je v cirkusu, ko je gledal leve, tako navdušil, da je sklenil iti nad nje v dolino Tanganjike. V cirkusu je slišal, da jih tam lovijo. Ni se poslovl niti od mojstra niti od staršev, ter se je kar na črno odpeljal iz Dunaja v smeri na jug s ciljem preko Italije v Afriko. Na ta način se je pripeljal do Beljaka. Od tod je ponoči skrivaj prekorčal mejo in drugo jutro bil že v Trbižu.

Iz Trbiža je potoval dalje, toda ob tem je trčil na prve težave. Prvič je pot do cilja bila precej dolga, fant ni znal italijansko, pa tudi denarja ni imel. Razmere so ga prisilile, da je prošil za hrano. Tu se je pustolovščina končala. Italijanski policaji so ga vrnili avstrijskim obmejnim organom, le-ti pa so ga s prvim vlakom poslali nazaj na Dunaj...

ČUDEN ANGLEŠKI ZAKON

Hannovrski knez Erns August, državljani Zahodne Nemčije in bivši Hitlerjev oficir oklopnih enot, je z odločbo Vrhovnega sodišča v Londonu dobil angleško državljanstvo. Po nekem zakonu, ki je bil izdan še za časa kraljice Ane pred 250 leti. Član evropske kraljevske družine lahko postane angleški državljani, če je v sorodstvu z angleško vladajočo dinastijo.

Nad tem čudnim zakonom se zgražala domala ves angleški tisk in zahteva njegovo takojšnjo likvidacijo. Angleški konservativni časnik Daily Express pa ne zahteva samo, da se zakon odpravi, marveč da se vzame angleško državljanstvo človeku, ki se je v nemškem tanku boril proti svoji novi domovini.

PERON JE DOBRO ŽIVEL...

Peronovi nasledniki se zadnje čase na vse načine ubadajo, kako bi čimbolj razkrili Peronovo zasebno življenje. Trde, da si je lepšal življenje na račun države in ljudstva.

Doslej so našli že precejšen del njegovih tajnih skrivališč najrazličnejšega bogastva, ki ga Peron in njegovi pristaši niso imeli časa spraviti na varno.

Posebna preiskovalna komisija je pred nedavnim ugotovila, da je imel Peron na razpolago poseben fond, iz katerega je letno potrošil kakih pet milijonov pezet za zasebne namene.

IZ SODNIH DVORAN

NA ZOBE SE JE IZGOVARJAL

Pred Okrajnim sodiščem v Trbovljah se je moral zagovarjati Branko Kobal, delavec iz Ljubljane, Zadružna št. 17, ker je dne 27. oktobra t. l. vzel iz stanovanja B. R. v Okroglicah žepno uro znamke »Arenas« in kuhinjski nož. — Pred sodiščem je obdolženec svoje kaznivo dejanje priznal, zagovarjal se je pa, da je uro vzel zato, ker jo je imel namen uporabljati zase, medtem ko si je nož prilastil zaradi tega, da bi ga uporabljal pri rezanju kruha in sadja, ker namreč nima zob. Takega zagovora sodišče razumljivo ni moglo upoštevati in je obdolženca, ki je bil že prej kaznovan zaradi tatvine, obsodilo na 4 mesece zapora.

V PODJETJU JE KRADEL

Fejza Sema Pehadžić, delavec, zaposlen pri podjetju »Beton« v Trbovljah, si je letošnjo spomlad v neugotovljenih dnevih prisvajal na gradbiščih navedenega podjetja razne gradbene predmete ter je odnesel iz podjetja najmanj 15 kg žebeljev, 27 železnih spojk in 1 zidarsko konico. — Zaradi tega kaznivnega dejanja se je moral obdolženec zagovarjati pred Okrajnim sodiščem v Trbovljah, kjer je svoje dejanje in krivdo priznal, zaradi česar ga je sodišče po čl. 259/2 k. z. obsodilo na 1 mesec zapora. Pri

ZALJIVKA JO JE STALA 3000 DIN

Pred Okrajnim sodiščem v Trbovljah je bila obsojena Amalija Zabrložnik, delavica, stanujoča v Trbovljah, Rudarska cesta 24, ker je zalila zasebno tožilko s tem, da jo je večkrat zmerjala in obsipavala z zaljivkami, zlasti še 16. oktobra t. l., ko jo je zalila s prostesko posvoko. — Zaradi tega je bila obdolženka obsojena na 3000 din denarne kazni, trpeti pa mora tudi sodniške stroške.

Ne pozabite: vsak naročnik »Zasavskega tednika« je zavarovan!

~~~~~

Tu po tisočletnih izkušnjah izdelujejo lesene barke, ki jih imenujejo »dhov« in ki jih domačini uporabljajo za prevoz blaga in pa tudi potnikov celo po odprtem morju vse dol do ZANZIBARA in ob obali tja do Indije. Mi v Evropi poznamo prav malo legend in še na te ki jih imamo, ne damo nič. Drugače pa je na

Iz naših zasavskih krajev

Iz Hrastnika

Tudi pozimi živahna gradbena dejavnost

Z že zavrhinimi ovratniki in suknjah se Hrastničani zadovoljni razgledujejo po najbližjih zemljiških ob zve dokaj urejeni glavni cesti skozi Hrastnik. Delavci rezijskega odbora še vedno delajo v strugi Bobna in čistijo potok skal in betonskih blokov, ki so s podirajočega se obrežja zdrknili v strugo. Očiščena in obzidana struga potoka bo omogočila hitrejši odtok vode ob večjem deževju in bo tudi nevarnost pritičju tud več modernih trgovinskih lokalov. Ta stanovanjski blok zida iz lastnih sredstev občinski ljudski odbor, da se omili stanovanjska kriza v Hrastniku odveč pa so vsaka ugibanja o tem da so vsa stanovanja že od-

dana, da bo trgovski dom in podobno. Ko bo stavba pripravljena za vselitev, bodo upoštevani najpotrebnejši.

Kogar zanese noga mimo Roša proti Prapretu — teh je zlasti ob nedeljah popoldne precej — vidi, da nad stanovanjskima hišama, ki ju je zgradila občina, zasebniki prdno grade temelje za enodružinske stanovanjske hišice. Temelji stoji že za sedem hišic ki jih bodo prihodnje leto pridne roke rudarjev in drugih s pomočjo kredita iz občinskega sklada za zidanje stanovanj, upajmo, končale. — Tudi ob cesti na Dol se dvigajo temelji za male stanovanjske hišice, kar vse priča, da se je poleg rudnika in steklarne tud občinski ljudski odbor resno in pravilno lotil naloge, z razpoložljivimi sredstvi omiliti stanovanjsko stisko v Hrastniku.

Jože Kenk.

Ali poznamo dovolj delo gasilске organizacije?

Na dan 29. novembra t. l. je izvedla Občinska zveza gasilskih društev v občini Hrastnik zbor svojega članstva. Zbor je bil prvi, odkar je bila ustanovljena občinska gasilska zveza in je bil obenem proslava državnega praznika za vsa gasilska društva občine Hrastnik.

Kmalu po 9. uri dopoldne je bil zbor vseh pripadnikov gasilskih društev v kroju in civilu na dvorišču poleg kina »Svobode I.«. Pr. pregledu čet smo lahko ugotovili, da je bila udeležba zadovoljiva, zlasti članov v kroju, mnogo pa je izostalo članov, ki se nimajo kroja. Tudi niso bile zastopane vse čete v občini, nekatere z zelo majhnim številom članstva. Zbora so se udeležili tudi predstavniki občine Hrastnik, zastopnik občinskega odbora SZDL, zastopnik okrajne oz. republiške gasilske zveze ter zastopnik občinske gasilske zveze občine Trbovlje.

V okrašen dvorani »Svobode I.« so predstavniki občinske zveze gasilskih društev v Hrastniku kritično ocenili delo v društvih v preteklem poslovnem letu. Iz poročil je bilo razvidno, da so čete in društva opravila mnogo dela za svojo strokovno izurjenost, da so doticali je organov oblasti koristno uporabili za vzdrževanje in dopolnitev gasilske opreme, ki je nujno potrebna za uspešno obrambo proti požarom in elementarnim nevarnostem; da pa četam ni uspelo pridobiti v svoje vrste mladine, moške in ženske, čeprav je statistično poročilo izkazovalo porast članstva. Stari, preizkušeni gasilski veterani bi radi svoje izkušnje in strokovno znanje prenesli na mladino, ki naj v bodoče pomaga varovati našo skupno premoženje. Poudarili so predvsem tudi pomen zbora kot skupno praznovanje praznika ustanovitve nove Jugoslavije. Nova, socialistična družbena ureditev je tudi gasilskim enotam ustvarila boljše pogoje za

delo in širjenje ter popularizacijo ciljev gasilske organizacije. Tudi delo v gasilskih društvih terja od članstva vestnost, natančnost, požrtvovalnost in predanost idejam socialističnih odnosov.

Poročevalci na zboru so tudi predlagali navzočim članom, da ti še več store za svojo strokovno usposobljenost in da se

Tečaj Rdečega križa se je šele pred nedavnim pričel. Tečaj je v osnovni šoli na Blanci, obiskujejo ga pa dekleta letnikov 1937 in 1938. Strokovni predavatelji so izbrani iz vrst prosvetnih delavcev, ki se trudijo, da bi dekleta v trimesečnem tečaju čim več pridobila in da bodo zaključni izpiti čim boljši.

Kulturnoprosvetna dejavnost se bo v zimski sezoni nekoliko razgibala. KUD »France Prešeren«, v katerem je vključeno trideset aktivnih članov, namestila postaviti na oder po eno veseligris in dramo. V ta namen so gledališčniki že pričeli s pripravljalnimi deli.

Mladinska organizacija je med najbolj delavnimi organizacijami na terenu. Mladina se shaja redno dvakrat mesečno. Sestanki so organizacijski in študijski, na njih obravnavajo koristne in vzgojne snovi za izobrazbo mladine na vsi. Organizacija pa skrbi tudi za razvedrilo mladine; letos je priredila mladinski izlet v Opatijo. Iz svojih vrst je mladina sestavila jazz, ki igra na sestankih mladine. Že zaradi tega ima mladina veliko veselje do dela. Na zadnjem sestanku so mladinci sklenili, da bodo pridobili v organizacijo še ostalo mladino. Mladina na Blanci s svojo aktivno udeležbo v KUD »France Prešeren« znatno pripomore h kulturnoprosvetnemu delu. Mladinci namestila postaviti na zimskem času nastopiti z mladinsko igrico. Da

udeležu strojnega in sanitetnega tečaja, ki ga bo organizirala gasilska zveza. Gasilci naj se kot člani tako človekoljubne organizacije priključijo s svojim delovanjem ostalim delovnim množicam in tako tudi gasilci varujejo pridobitve revolucije in NOV. Pomoč organov ljudske oblasti bodo tudi v bodoče uporabili za čimvečjo usposobljenost, pomagati bližnjemu in skupnosti ob nevarnostih.

Zastopnik SZDL je v nagovoru pozval društva, naj s svojim delom seznanjajo člane SZDL in tako dosežejo večje vključevanje v svoje vrste — zlasti pa bi bilo mogoče tudi po šolah — predvsem v času Tedna gasilstva — mladino seznaniti s cilji gasilske organizacije; šolarje naj gasilske čete povabijo na vaje in uspeh gotovo ne bo izostal. Predvsem pa naj bo delo v društvih in četah vsebinsko bogato in pisano, člani pa med seboj tovariški, iskreni in dosledni.

Predsednik občinskega ljudskega odbora je po pozdravu obljubil društvom tudi v bodoče pomoč ljudskega odbora.

»Naš gospodarski razvoj in proizvodnja sta tista činitelja, ki omogočata in regulirata pomoč društvom, tako tudi gasilskim. Mnogokrat smo na uspehe, ki jih dosega naš delovni človek, premalo ponosni. Naša država uživa danes v svetu velik ugled, ker naši predstavniki dosledno branijo mir v svetu in sodelovanje vseh miroljubnih narodov sveta« — je dejal ob zaključku tov. predsednik

Iz Blance

bi bila mladina seznanjena z vsemi mladinskimi nalogami, so izvolili tričlansko delegacijo, ki se je udeležila okrajne mladinske konference v Radečah in ki bo vse sklepe prenesla na mladino domačega kraja, ki se z marljivim, vestnim in požrtvovalnim delom uvrščajo med najboljše.

Potujoči kino LP okraja Trbovlje je v zadnjem času pričel obiskovati tudi Blanco. Za predstave vlada vedno veliko zanimanje. Tudi obisk je zadovoljiv. Občani si žele takih obiskov in bo potujoči kino iz Trbovlj vedno dobrodošel. Obisk predstave pa bi bil znatno večji, če bi bile predstave ob nedeljah in praznikih v popoldanskih urah. S tem bi omogočili tudi oddaljenim prebivalcem udeležbo kino predstav.

Kmetijska zadruga na Blanci se je vključila pod splošno upravo KZ Sevnica. To je bila nujna potreba in je upati, da bo na ta način bolje uspevala. KZ Sevnica bi s svojo podružnico na Blanci lahko ljudem mnogo koristila; kot je znano, na Blanci ni mesarije ne pekarni in so ljudje vezani le na Brestanico ali Sevnico, kar je pa za delovnega kmetkega človeka veliko breme. Pametno bi bilo in vsi bi bili zadrugi hvaležni, če bi enkrat ali dvakrat tedensko prodajala meso in kruh na Blanci. Prostori za to bi se že nekje našli.

Prebivalcev ma vsa kolonija okrog 80.000, največ je med njimi domorodci Arabci, precej pa je tud Somalijci, Indijci. Perzijci, Judovi in nekaj Kitajci. Seveda pa je na ulici opaziti precej uniformiranih angleških vojakov in mornarjev, kakor tudi civilnega uradstva. Domačinke iz Adena so oblečene v žvop-sne obleke, široke, nabrane v gube, ki segajo do pet, preko glave nosijo široke rute — obraz pa jim je zašrt kot je to sploh običaj v vseh muslimanskih deželah vse tja do Turčije. Moški nosijo dolge bele obleke, podobne nočnim srajcam ali pa oblačilom Indijcev, prav tako pa tudi kraje, ki jih imenujejo loongi, s šalu podobno ruto okrog vratu in turbanom na glav. S tektilom jih je do nedavnega največ zalagala Amerika, zadnja leta pa jo vse bolj izpodrivajo Japonci.

Trgovina je glavni vir dohodkov tega ne ravno velikega mesta in je tu večja kot na vsem polotoku skupaj. Aden kontrolira trg, ki obsega protektorat Aden, državo Jemen, Abesinijo in Somalijo ter pomembno svetovno trgovsko središče na poti za Južno Afriko in na vzhod za Singapur. V notranjost polotoka in po vsej severozahodni Afriki imajo adenski trgovci svoje mešetarije ki kupujejo zanje krzno kože kavo, biserne matice in podobno ti pa potem prodajajo to blago dalje v Ameriko, Anglijo, Egipt in Indijo. Najbolj bogate trgovine so ob široki cesti, ki poteka vzdolž obale. Tu so eno- ali dvonadstropne hiše, kakršne smo vajeni videti pri nas v Evropi. Vse drugo za to glavno cesto, zlasti

pa okrog bazarja, pa je orientalsko, arabsko, z umazanimi ulicami z blatnimi, na pol podrtimi, iz opeke ali kamna zidanimi hišami, nagomljenimi druga poleg druge, z majimi trgovinami, v pritičju ali pa s kavarnami, ki imajo prav pogosto tudi zasebne sobe, kjer postrežejo z opijem in drugimi mamili. Edino, kar Aden res izvaža svojega, je sol. Nasproti pristanišča je videti solane in velike mlane na veter, ki črpajo morske vode katere na žgočem soncu hitro izhlapeva in pušča na dnu malih gredic bele krstale. Zlast v svetlih nočeh, kakšni sta bi. tudi tisti dve, ki sem ju preživel v adenski luki, daje ta okolica sliko, kakor da bi bila pokrita s negom.

Sicer pa tujec razen bogato založenih trgovin ne more v Adenu najti ničesar zanimivega. Edino, kar si je vredno ogledati, je majhna ladjedelnica v MA'ALLI.

Pristanišče Aden

JIDDA VRATA V MEKO

(Nadaljevanje)

Vzhodu. V Indiji menda ni kraja, ki ne bi bil povezan s kakšno legendo. Tudi v Arabiji ne zaostajajo v tem za Indijo, v nekaterih

stvarih pa jo celo prekašajo. Za to ladjedelnico pravijo, da je bila v njej izdelana Noetova barba in prav tako tudi barba, s katero se je kraljica iz Sabe peljala na vladnostni obisk h kralju Salomonu. Vendar pa to ni vzhodna, znanjivo je le na kako pritičljiven in vendar uspešen način ti ljudje upogabjo drevesna debela

Upravno sodijo pod kolonijo Aden poleg še prej omenjenega otoka Socotre še otoki KURIA MURIA in otok KAMARAN. Otoki Kuria Muria so pusti in ležijo ob Muškatin obali, otok KAMARAN pa ob jemenski.

KAMARAN je važna strateška točka ob vhodu v Rdeče morje, zato so ga Turk držali v svojih rokah vse do prve svetovne vojne. Bil pa je važen tudi za številne romarje, ki so po morju prišli iz Vzhoda ali pa ob afriški obali in bili namenjeni v Meko. Tu je bila kerantena in v njej so se zadrževali kadar so se pojavljale nalezljive bolezni. Danes je vse to opravljeno v sami JIDDI.

Otok pa kljub temu na svoji vrednosti ni izgubil. Angleži so zgradili na njem veliko letališče, zlasti za vojno aviacijo.

Dosti večji od kolonije Aden pa je vzhodni in zahodni adenski protektorat. Vzhodni je ob južni obali arabskega polotoka in obsega gorško raven ter dolino HADHRAMAUT zahodni ki leži severno od kolonije, pa je sestavljen iz osmanskih majh. zveznih držav, v katerih vladajo razni sultani in šefi.

Ko smo po dveh dneh v jutru zapuščali Aden, se je dogodil čudež: nenadoma se je nebo oblaci in prčele so padati debele kaplje toplega dežja. Opažoval sem delavce na obali. V svoji orientalski živahnosti so dali duška veselju z vpitjem in ploskanjem, kakor to delajo pri nas otroci, ko zagledajo v zimi prve snežinke. Sicer pa se danes ne morem razumeti, zaradi česa je bilo toliko veselja, kajti ko je po nekaj minutah prenehalo deževati, je bilo prav tako vroče kakor prej, le sopara se je še počevala.

Po nekaj mlajah voznih smo zagledali na desni strani na obali velike rafinerije anglo-ranske petrolejske družbe in poleg nje celo mesto novozgrajenih hišic v katerih stanuje na tisoče Arabci, pa tudi Evropejci, predvsem pa Angleži, ki so tu zaposleni. Družba gotovo prav dobro plačuje svoje delavce in uradnike, kajti ne vem kaj bi ljudje in to celo z družinami, še moglo držati v tem skalovitem in neznosno vročem svetu.

Okrog poldneva smo zavili v Rdeče morje. Pa tudi tu težavno

ni bilo konca. To morje, zlasti pa njegov južni del, je znano kot najbolj vroče morje in v mesecih juliju in avgustu doseže tu vročina svojo kulminacijo. Ker je dolgo okrog 2000 km. b. ladja, ki se ne bi zadrževala v pristaniščih, potrebovala približno štiri do pet dni od Adena do Suez. Naš »Velebit« pa je mel tovora za tri troke za Djibuti v Somaliji, Port Sudan v Sudanu in Jiddo v Saudski Arabiji. Za prvi dve luki so mornarji računali, da se bomo v vsaki zamudili dva do tri dni. Niso se zmoteli. Na pol goli, črpoliti delavci s še bolj črnimi kodrastimi lasmi, ki so segali daleč preko vratu in nosili kot edini okras — več kot četrtn metra dolg lesen glavnik, zaradi edinega dveh zob bolj podobni vilicam, so ob nepresnem monotonem petju delali za dva človeka in končali delo ob določenem času.

Ko smo zapuščali Port-Sudan in je ladja zavozila proti vzhodu v približno 180 milj oddaljeno Jiddo na neprotnem breču, se nas je vseh pričel letovati nemir. Arabija in njeni pristanišči delavci so bili za nas nov svet. Ničče od moštva še ni bil nikoli tam in vsi so meli strah da se ne bi tu ponovilo tisto, kar je bilo v Bombay, Ugibaju, so bila različna. Nekateri so bili mnenja, da bomo ostali tam en teden, drug spet, da dva. Zm. g. pa je sredina. Deet dni, smo se pekl pod žgočim arabskim soncem in bili deležni obil. rdečega puščav. skega peka, ki je zavajal kopno v goste oblake in pokrival morje precej daleč od obale ter dokazoval izvor imena tega morja

(Se nadaljuje)

Občni zbor DPD „Svobode“ II v Trbovljah

NA PRAVI POTI

KRITIČNO SO OCENILI SVOJE DOSEDANJE DELO — NAJBOLJ USPEŠNA JE BILA PEVSKA SEKCIJA — IZOBRAŽEVALNEMU DE LU SO POSVEČALI PREMA LO SKRBI — TEŽNJE, KI Z NAPREDKOM DELAVSKE KULTURE NIMAJO NIČ SKUPNEGA

Ko sem prišel prvič v Trbovlje, sem bil presenečen nad tolikim številom delavsko prosvetnih društev „Svobode“. Nato so se vrstila iznenadenja, ko sem na plakatih čital o I. dramskem festivalu. Človek, ki pride iz mesteca, kjer moraš lep čas čakati, da sploh pride kaj na oder, ga velika izbira dramskih del nekako iznenadi, da ne ve, čemu bi dal prednost, ali bi si pa rad vse naenkrat ogledal. Kar nekam lačen si vsega, česar si prej pogrešal.

S takimi občutki sem šel na občni zbor Svobode II. Prvi vtis: delavni, odkriti in kritični ljudje. Tistemu, ki mi je ob prihodu v Trbovlje dejal, da je „Svoboda-Center“ bolj delavska, „Svoboda II“ pa bolj uradniška, žal, ne morem pritrditi. Na občnem zboru sem videl več delavcev, preproštih, a vendar do vzetnih za krasno, kot pa namočencev. Tudi za pevski zbor so delavci in delavke v večini. Torej: zares delavsko prosvetno društvo, ki ima nalogo, da uveljavlja delavski razred v kulturi in pospešuje razvoj nove socialistične kulture.

Dejstvo, da je upravni odbor premalo skrbel za povezavo med posameznimi sekcijami, je našlo odraz tudi v delu posameznih sekcij. To so tovariši, ki so doslej vodili društvo, odkrito pri-

znati. Preveč so se brigali za razna materialna in finančna vprašanja, premalo pa za vse tisto, zaradi česar pravzaprav društvo obstaja. To je imelo za posledico, da se n. pr. godbena in izobraževalna sekcija nista tako razvijali, kot bi bilo treba. V godbeni sekciji so bili pojavi nediscipliniranosti, ki so njeno delo hromili. Med godbeniki so tudi ljudje, ki še niso doumeli vloge delavsko prosvetnih društev „Svobode“. Zdi se mi, da je diskutant, ki je govoril o tem, kako drugod plačujejo godbenike, razkril skrito težnjo posameznikov, da bi se moralo njihovo društveno izživiljanje plačevati. To kajpak z napredkom delavske kulture nima nič skupnega. „Svobode“ so se vedno borile za to, da bo njihovo delo prepojeno s pristno človečnostjo, z ljubeznijo do človeka, predvsem pa z vero v ustvarjalne sile delavskega razreda. Svobodarji niso nikoli postavljali zahtev, da bi njihovo društveno udejstvovanje moralo biti plačano, kajti njim ne gre za denar, ampak za nekaj več: namreč za to, da bodo vsi skupaj kar največ prispevali k uspešni rasti delavske kulture. V deželi, kjer je delavski razred v večini, je to še posebno važno.

Ni prav, da so ideološko vzgojo kot eno najvažnejših nalog, ki se postavljajo pred „Svobode“, prezrli. Mislim, da se odgovorni tovariši v „Svobodi II“ premalo zavedajo nevarnosti malomeščanske stihije, ki bi lahko začela prevladovati v društvu, če v njem ne bi bilo dovolj ideološko močnih ljudi, ki bi ji lahko nudili odpor. V društvu, kjer je premalo ideološke vzgoje, se kaj rado zgodi, da posamezniki zlorabijo kulturo v namene, ki so v navzkrižju s temeljnimi socialističnimi interesi naših delovnih ljudi. Tovariši v „Svobodi“ bi bili nepravilni do sebe, če ne bi tega priznali.

Zdi se mi, da so vzroki za to, da izobraževalna sekcija ni uspešno delala v upravnem odboru. Tudi sedaj ne smemo pričakovati posebnih uspehov na tem področju, če bo za izvrševanje naloge, ki je pravzaprav najvažnejša, odgovarjala samo sekcija. Kaj morejo trije ljudje storiti na področju ideološke vzgoje članstva, če so edini, ki so odgovorni in se zanimajo za to delo?

Pevski zbor je v svojem delu dosegel največje uspehe. Na tekmovanju pevskih zborov „Svobode“ Slovenije v Velenju je dosegel prvo mesto, na tekmovanju v Kreki pa drugo. Sedaj se pripravljata za samostojne koncerte, s katerimi se bo kmalu predstavil občinstvu. Tudi dram-

ska sekcija je zadnje čase dokazala, da pod vodstvom izkušnega režiserja lahko uspešno dela. Interpretacija „Hvale vredne vlačuge“ je njen pomemben uspeh, ki ga mora nujno spremljati njena nadaljnja aktivnost na področju odrskega udejstvovanja. Občni zbor je tudi tam-buraški sekciji naložil, naj bolj teži za tem, da nastudira samostojne koncerte, kar bo vsekakor pozitivno vplivalo na njeno kvaliteto. Lutkovnemu gledališču, ki je zraslo tako rekoč iz nič, je vodstvo društva posvečalo premalo pozornosti. Kljub temu se je zadnje čase povzdignilo na dostojno višino in tako približalo delavsko prosvetno društvo tudi našim najmlajšim.

Občni zbor je ugotovil, da je izmenjava obiskov med društvi koristna in jih zato kaže tudi še v bodoče organizirati. Do take izmenjave obiskov je prišlo tudi med „Svobodo II“ in DPD „Svobodo Frana Mencingerja“ z Javornika. Tovariši so pripove-

dovali o nepozabnih vtisih, ki so jih dobili pri tovariših na Javorniku. Med svobodarji obeh društev se je skovalo trdno prijateljstvo, kakršno bi moralo vladati med svobodarji vseh društev. Prav je, da „Svobode“ med seboj tekmujejo, toda to tekmovalstvo ne sme kaliti tiste pristnega tovarištva, ki mora vladati med borce za delavsko kulturo. Tekmovanje med „Svobodami“ je napredno le tedaj, če pospešuje rast vsakega društva in delavske kulture sploh.

Se o mnogoterm je bilo razpravljano na občnem zboru, toda prostor mi ne dopušča, da bi vse, kar sem videl in slišal, popisal, čeprav bi to bilo za marsikoga poučno in koristno. Na kratko lahko zapišem samo še to, da je DPD „Svoboda II“ na pravi poti. V sredi vseh svobodarjev mora tleiti velika odgovornost, ki jo imajo pred delavskim razredom, namreč da so zares žarišče vsenarodne kulture — kulture naroda proletarcev!

Občni zbor „Svobode“ v Sevnici Še bolj bo treba delati

DOBRO JE DELALA DRAMSKA SEKCIJA — KNJIŽNICO BO UPRAVLJALA „SVOBODA“ — PRIREDILI BODO TEČAJ ZA MLADE KNJIŽNICAARJE

Nedavno je imela sevnška „Svoboda“ svoj redni letni občni zbor. Zbora se je udeležilo precej svobodarjev. Iz poročil povzemamo nekaj ugotovitev o delu društva.

Pri društvu deluje dramska sekcija in Ljudska univerza. Nameravali so ustanoviti Glasbeno šolo. Okrajni ljudski odbor je v ta namen dal celo finančna sredstva. Ker pa za šolo niso mogli dobiti učnih materialov, so omenjeni denar uporabili za nakup glasbil.

Dramska družina je letos nastudirala igr „Kranjske komedijante“, s katero so nastopili v Sevnici in Brezicah. Gostovali bi morali tudi v Krmelju, žal pa bi bilo gostovanje zvezano s prevelikimi finančnimi izdatki.

Društvo je letos organiziralo dve proslavi: dne 29. novembra in na Prešernov dan. Sedaj bodo ustanovili koordinacijski odbor, ki bo skrbel za proslave.

V sestavi društva deluje tudi Ljudska univerza. Žal je univerza letos organizirala le eno

predavanje. Predaval je poznani pedagog in poznavalec otrok, tov. Gustav Silihi. Morda drži, da Sevnčani ne zahajajo kaj radi na predavanja. Vendar bo naloga univerze že letos, še bolj prihodnje leto, organizirati takih predavanj, ki bodo med posredovala raznovrstna znanja.

Na občnem zboru so mnogi govorili o ljudski knjižnici, ki so jo doslej upravljali mladinci. Sklenili so, da preide knjižnica pod upravljanje „Svobode“, ki bo vsekakor lahko bolj skrbela za nakup novih knjig. Priredili pa bodo tečaj za mlade knjižničarje.

Delo društva v prihodnjem letu ne bo majhno. Treba bo vsekakor razviti celotno dejavnost in pripraviti čim več dobrih in kvalitetnih odrskih del in predavanj. Doseči pa bodo morali, da se bo tudi godba na pihala vključila v društvo. Novoizvoljeni upravni odbor bo imel torej polne roke dela.

-k-

Zlata poroka v Hrastniku

Pred dnevi sta slavila svojo zlato poroko tov. Jože DOLINŠEK, star 76 let, in njegova žena MARIJA, roj. Drnovšek, stara 72 let. Stanujeta v Bobnu pri Hrastniku.

Svoj lep življenjski jubilej sta oba zakonca prav zadovoljno praznovala, saj je obema — tako sta sama pripovedovala — na ljudskem odboru občine Hrastnik tovariš Stomajer, ki je to pot zastopal odsotnega predsednika ljudskega odbora, izrekel ob tej slovesnosti tako tople besede, da jih ne bosta nikdar pozabila. Prav iznenadna sta bila tudi, ko ju je ljudski odbor mestne občine skupno z njunimi otroki ob tej priložnosti pogostil, za kar se oba prav toplo zahvaljujeta. Vsa srečna sta se vračala domov, kjer so obema zlatoporočencem —

ma sosedje postavili slavolok z napisom: „Vztrajajta v slogi še mnogo let!“ Ta pozornost sosedov pač dokazuje, da sta oba jubilanta v svoji okolici splošno priljubljena. Doma sta se oba slavljena ljubeznivim sosedom oddolžila v krogu svojih sorodnikov z dobro kapljico in jedajo.

Tov. Jože Dolinšek je služboval pri hrastniškem rudniku 36 let, po vstopu v pokoj pa je z delom nadaljeval kot cestar še celih 15 let.

Ob sklenitvi zakona sta si oba slavljena postavila svoj dom v Bobnu, kjer sta preživela vse svoje življenje in kjer bivat še danes. Rodilo se jima je deset otrok, od katerih pa živi samo še pet hčera. Vnučkov imata jubilanta enajst.

Če človek posluša njune doživljaje, vidi, da jima je potekalo življenje v borbi in težavah, vendar sta trdno vztrajala in doživela v življenju tudi lepe dni. Ob zakonca sta še kar čila in zdrava, tako da se jima obeta kar lepa jesen njunega življenja, kar jima tudi mi vsi želimo od srca. P. M.

NAROČILNICA

Naročam 1 izvod tednika „ZASAVSKI TEDNIK“ na naslov:

Ime in priimek: _____

Poklic: _____

Kraj: _____

Pošta: _____

Casopis pošljite na gornji naslov od dne _____

naprej. — Naročnino bom redno plačeval po položnici — osebno — četrtletno — polletno — celoletno vnaprej (nepotrebnost prečrtajte!).

Naročilnica velja do moje pismene odpovedi lista.

Dne _____ 1955.

(lastnoročno podpis)

Verjetno ne bo težko uganiti, kaj delajo tile mladi ljudje...

Uspeh brežiških igralcev

Ceprav smo za marsikoga nekje daleč na robu, se ne morem sprijazniti z nerazumljivo mentaliteto našega mesta, ki se mnogokrat zrcali v nezaupanju v lastne sile. To velja tudi za naše odrske ljudi. Nikdar ni treba podvomiti v uspeh takrat, ko je na delu dovolj vidna velika prizadevnost, volja in hotelje. Očiten dokaz moji trditvi je prva letošnja premiera domače igralske skupine, ki se je s „Pucevo“ „Operacijo“ predstavila v kvalitetni garnituri.

Dela ne mislim znova oceniti. Dovolj je jasno in po teži obeh glavnih osebnosti tudi prepričljivo. Brez dr. Donata in dr. Romihove pa bi bil vendar preveč viden črno-beli ključ junakov. Oba stojita izven političnega vozlišča, ki predstavlja osnovo drami. Le-ta se naslanja na zanimiv dogodek: v bolnici, ki je pod okupatorjevim nadzorom, operirajo na tihem ranjenega partizana. Zaradi sovražne intrig se zadeva razkrije, vendar operiranec preko mrtvašnice srečno pobegne v svobodo. Velika potencia osvobodilne misli je lepo izražena v vlogah in

igri dr. Permetove, ilegalca Kostje in sestre Sejarine. Nasprotno plat pa predstavljajo bolniški kurat Klavora, bolniška sestra Kanizija in oportunistični šef bolnice dr. Ratek. Dr. Donat zaradi edinega interesa — politične dejavnosti in še oboje morale, ki jo ima na vesti njegova prijateljica — nima moči za aktivni poseg v osvobodilni boj. Dr. Romihovi pa so erotični kompleksi ter pravo meščansko ljubezensko izživiljanje — edini smisel vsega življenja. Vlogam so bili igralci s svojo izrazno zmogljivostjo še kar kos. Solidno podana podoba zvičajnega in prežvega Klavore (Milko Gregl) nas ni niti presenetila niti razočarala. Omenjeni igralce tokrat znova potrjuje dovolj odgovorno ustaljenost svoje kreativne moči. Dr. Romihova (Marjanca Osterlič-Dobnikar) ima obsežen izrazni register. Vloga „ji je ležala“, kakor pravimo v gledališkem jeziku. Skoda, da je nekajkrat za trenutek malo popustila. Božo Slegl — dr. Donat ni bil po zahtevnosti in tehnosti vloge postavljen pred nič manj težko nalogo. Odigral jo je

dobro. Izostal bi lahko v posameznih detajlih izražen prevelik govorni in kreativni zanos. Tudi ostale osebe: pojavni primarij dr. Ratek (Niko Zupancič), ranjeni ilegalce Kostja (Slavko Ceter), postrtovalna aktivistka dr. Permetova (Tonka Deržič), sestra Kanizija (Pepca Vučjak) in sestra Serafina (Milena Rožman), so bile podane točno in zadovoljivo. Pri nekaterih je bila nekoliko slabša govorna plat. Edino mladenič v uniformi vaski straže ni bil zaradi svoje močne in velike postave najbolj prepričljiv. Saj imamo v spominu na belogardiste v mislih ljudi manjše postave z velikimi francoskimi puškami.

Realistična scena in režija (ravn. gimn. tov. Javornik) je solidna. V skromnih pogojih našega odra ni bilo mogoče storiti veliko več. Ves kolektiv se je potrudil in zato uspeh ni izostal. Delo je podano na dostojni ravni manjših amaterskih družin. Igra vseh posameznikov pa dokazuje, da se smejo Brežičani v prihodnje lotiti zahtevnejših odrskih del.

Nadaljevanje

Josko Brinar:

PIONIRSKI KOTIČEK

»Pokličite mi Mehkodlak!« je zaukazal Miroljub, kajti bober Mehkodlak je bil kraljev pisar. Nabenemu na dvoru ni teklo pero tako gladko kakor njemu in tudi važna pisma je navadno le on prebiral na glas. »Poglej, kakšna poročila nam je prinesel Belin!« je zapovedal kralj modremu pismouku, ko mu je izročil torbo s pismi. Mehkodlak je odvozal jermene, a hkrati se je silno zdrznil. Tresoč se kakor šiba na vodi je potegnil glavo umorjenega zajca iz torbe in zajecjal: »Joj, joj, kakšna pisma so to! Gorje nam, gorje! To je Plahunova glava!«

Kralj se je silno razjaril, dvignil grozeče svojo pest ter vzkliknil: »Oh, da bi te imel v pesti, jaz bi ti pokazal, lažnjivka ti grda! In zarjovel je tako grozno, da so vsi, kar jih je bilo zbranih od strahu odskočili. Silna besnost je prevzela bobernega Miroljuba in trepetaje po vsem telesu se je izmučen sesedel na prestol. »O, da bi ne bil nikdar verjel tvojim besedam, hinavska Zvitorepka! Grdo, oh grdo si ogoljufala svojega kralja!«

Tako je vzdihoval kralj venomer, a ris Lukavec ga je izkušal potolažiti, rekoč: »Čemu si ženete to tako, k sreči! Saj ste vendar kralj in imate moč-

no vojsko. Ni smet, da ne bi ugnali poniglavce tolovajke!« Otožno se ozre kralj na poštenega risa, mu seže v desnico in pravi: »Oh, cenjeni vitez, ničvredna potopenka me je preslepila in sramotno zbedala. Zapravil sem svojo kraljevo čast. Sam sebe sem opljuval. Svoje zveste, vdane prijatelje sem po krivici pahnil v nesrečo. Razlalil sem zaradi hinavke Zvitorepke celo svojega lastnega bratrana Miška. In ravno to me peče neznansko!«

A gospod Lukavec odgovori: »Krivica je treba seveda popraviti. Ako ste, gospod kralj, svojega bratrana in pa Lakotnika ponižali, saj ju lahko spet povišate. A kot odškodnino za bolečine jima izročite ovna Belina! Saj je rogati hudobnež sam priznal, da je Plahunova smrt privzaprav le njegova zadnjava. Kdor greši, naj tudi trpi! Ako se na ta način z Lakotnikom in Miškom spet sprijaznite, gremo vsi skupaj pred Hudo luknjo ter ujamemo pretkano rjavko. In kar ročno jo bomo obesili, da nas spet ne zbedajo s svojim nabrušenim jezikom.«

Lukaveve odločne besede so Miroljuba navdale z zadovoljstvom in pritrdil jim je, rekoč: »Prav rad se ravnam po tvojem nasvetu, cenjeni vitez, in

te prosim, da mi hitro pokličes oba gospoda semkaj! Zavzemata naj spet svoji častni službi in v kraljevem svetu naj sedita poleg mene!« A zadoščanje jima izročim Belina, ki si ga naj privoščita, da laže pozabita svoje bolečine. In tudi vse druge živali naj se zbere, da jim pokažem, kako kralj časti Lakotnika in Miška!«

In Lukavec je šel v vozo, kjer sta ležala vkovana Miško in Lakotnik, ter jima je odpel železne zapetnice in rekel: »V imenu našega kralja vama pri našam, visoka gospoda, veselo vest, da sta svobodna. Miroljub je rekel vaju iskreno pozdraviti in vama povedati, da mu je silno žal, ker sta pretrpela toliko sramote in ponižanja — po nedolžnem. Kot odškodnino za bolečine, ki sta jih morala pretrpeti, pa vama podarja ovna Belina in ves njegov rod z otroki in otrok otroki vred od danes pa noter do konca sveta. Tako vama sporoča kralj in vaju prosi, da sprejmeta nje-govo milost!«

Ko je ris umolknil, vpraša Lakotnik medveda: »Kaj pravite na to, junak Miško?« In medved odvrne: »Rajši se svobodno klatim po gozdu, kakor da bi dolgečas pasel tule v železju. Le kar h kralju pojdi-va, pa si bodimo spet prijazni!«

ZDNI PO SVETU

Zadnji dnevi so minili v znamenju zanimivih dogodkov. Tu je treba omeniti predvsem

volitve v Varnostnem svetu

glede sprejema osemnajstih novih članov v Organizacijo združenih narodov, na katere so se pripravljali pod vtisom pretirane Čangajškovega delegata, da bo kljub soglasnosti vseh ostalih članov glasoval proti sprejemu Zunanje Mongolije in vzhodnoevropskih držav. Kljub temu, da v trenutku, ko to pišemo, še niso znani zanesljivi podatki o poteku samega glasovanja, je verjetno, da tudi pri samem glasovanju ni spreminil svojega stališča.

Te dni je bil zaključen

obisk sovjetske delegacije

v daljni Indiji, katero sta obiskala ministrski predsednik SZ Bulganin in sekretar Hruščev. Ta obisk, pravzaprav govori Hruščeva, ki jih je imel ob raznih priložnostih med obiskom, so povzročili na Zahodu precej hude krvi. Hruščev je namreč zvalil krivdo za drugo svetovno vojno ter za povojno razdelitev sveta na dva nasprotna si bloka in hladno vojno na zahodne sile. To so seveda reagirale na take trditve ter se je v tisku in radiu razvila živahna »diskusija« o teh problemih.

Notranjepolitično (in tudi zunanjepolitično) pozornost Velike Britanije je te dni zapustil

vodja laburistične stranke Clement Attlee,

ki se je umaknil iz političnega življenja v gornjo zbornico, potem ko je dobil naslov angleškega grofa.

Te dni so se francoski in nemški predstavniki ponovno začeli pogajati, kako bi rešili

posarsko vprašanje,

ki kljub znanim rezultatom glasovanja pred dobrim mesecem ni bilo odstavljeno z dnevnega reda. Po tem glasovanju so v Zahodni Nemčiji centrali da ni več ovir za priključitev pokrajine Nemčiji dobi Francozi mnenje, da tega vprašanja ni mogoče rešiti brez sodelovanja in soglasja Francije

Prebivalci Cipra so v zadnjih dneh

nadaljevali svojo borbo

za osvoboditev čezmorskega v taktu tajna pogajanja med britanskimi in grškimi predstavniki o rešitvi ciperskega vprašanja. Na teh pogajanjih je britanska delegacija baje privzela upravičenost Ciprcanov do samoodločbe ter obljubila otoku široko samoupravo.

V Organizaciji združenih narodov po devetindvajsetem glasovanju še vedno niso izvolili tretjega nestalnega

člana Varnostnega sveta,

ker tudi tokrat nista niti Jugoslavija niti Filipini dobila potrebne dvotretjinske večine. Po zadnjih poročilih je baje Švedska pristala na kandidaturu kot kompromisni kandidat namesto Jugoslavije in Filipinov.

Največ začudenja je v zadnjih dneh med političnimi opazovalci v svetu sprožil sklep zahodnonemške vlade, da ne bo vzpostavila

diplomatskih odnosov

z vzhodnoevropskimi državami razen ZSSR »pa naj bi ji v zameno ponudile karkoli«. Ta poteza zahodnonemške vlade kaže vsekakor ne preveliko pripravljenost za normalizacijo odnosov v svetu.

Štrelska družina v radeški Papirnici je delavna

Ceprav je Štrelska družina v Papirnici v Radečah še mlada — saj ne obstaja niti tri leta — je izvedla letos že svoje drugo nagradno tekmovanje v streljanju. Pri letošnjem tekmovanju so koristile družini izkušnje iz lanskega leta, sodelovanje na športnih igrah papirne industrije Slovenije in obiskih pri drugih strelskih družinah.

Lansko leto so strelci izvedli tekmovanje na 100-metrskem strelišču s četrtinsko serijo, 15+3 poskusnimi strelci iz vseh treh položajev — letos pa so že tekmovali na »Titovi tarči«, to je s 30+9 poskusnimi strelci iz vseh treh položajev na 200-metrskem strelišču. Tekmovanje so strelci izvedli na začasnem strelišču, ker pravega urejenega strelišča za sedaj še nimajo.

To tekmovanje je bilo sicer obvezno, saj ga je razpisala SZ Slovenije, vendar se je odbor radeške družine odločil prirediti nagradno tekmovanje. Nagrade so bile prav mične, tako n. pr. reklamni usnjeni blok z beležnico, stekleni izdelki iz kristalne stekla, vezana revija »Strelce« itd. Vseh deset nagrad za najboljše strelce je družina razstavila v izloženem oknu.

Ta skromna propaganda z razstavljenimi nagradami je imela dvojni namen: pridobiti v družino nove člane oz. zainteresirati strelce za dosego čim boljših rezultatov. Pred izlo-

ženim oknom so se čisto ustavljali tako pionirji, ki tudi že streljajo z zračno puško, kakor tudi člani, ki so uigabili, kdo bo na tekmovanju dosegel boljše mesto. Vsak dan tekmovanja so člani skrbno zasledovali prikazane rezultate tekmovalcev na razglasni deski.

Tekmoval je lahko vsak član in tudi novi člani, ki so pristopili v družino v času tekmovanja, če so plačali članarino za celo leto. Med tekmovanjem je pristopilo v družino pet novih članov, tako da šteje sedaj 53 strelcev.

Najboljše uspehe na tekmovanju so dosegli že poznani strelci, ki imajo puško največkrat v rokah. In sicer Jože Pangaršič, Albert Dular ml., Rudi Brilej, Ivan Odlazek, Vojko Pohar in drugi.

Odbor bo na prihodnjem občnem zboru podal obračun svojega dela, ki pomeni vsekakor korak naprej v razvoju strelstva. Ob tej priložnosti bodo tudi slovesno razdelili najboljšim strelcem nagrade.

Nov odbor pa čaka že izvedba razpisane ligaškega tekmovanja z zračno puško, ki bo od meseca januarja do marca 1956, v katerem bodo tekmovali vse strelske družine našega okraja. Velika naloga prihodnjega odbora bo nadalje iskanje primernejšega prostora in ureditev stalnega strelišča. Treba bi bilo razmisljati o tem, da bi v

bližnji prihodnosti zgradili podobno strelišče v Radečah, o čemer je bil že govor na sejah okrajnega strelskega odbora. Radeče so z združitvijo okrajev Krško in Trbovlje v marsičem dobile na pomenu, saj so zaradi svoje lege v središču v okraju. Prav tako kakor so bile v tem kraju do sedaj že razna važna posvetovanja in konference okrajnega značaja, tako bi lahko bila tukaj v bodoče tudi razna strelska tekmovanja. Zanimanja za strelski šport pa je v Radečah dovolj, zlasti med mladino, lovci-rezervnimi oficirji in ostalimi. Če imamo pred očmi korist tega športa tako v vzgojnem pomenu kakor tudi glede krepitev obrambne moči naše domovine, potem imamo dovolj razlogov, med drugimi problemi radeške da postavljamo na dnevni red občine tudi to vprašanje. S.F.

Krim—Proletarec 1:0 (0:0)

Po predtekmi mladincev sta se pomerila v prijateljskem srečanju domači »Krim« in »Proletarec« iz Zagorja in tako izkoristila prav ugodno vreme za igranje nogometa.

Zagorjani so se kar dobro upirali živahnemu in tehnično boljsemu nasprotniku, tako da

Tekmovanje za pokal okraja

Rudar : Brežice 1:0 (1:0)

Tako slabe nogometne igre, kot je bila v nedeljo, trboveljsko občinstvo pri domačem »Rudarju« še ni videlo. Po končanih tekmah v raznih krajih našega okraja, kjer je trboveljski »Rudar« zmagal nad »Bratstvom« iz Hrastnika s 7:1 in NK »Brežice« nad moštvom iz Senovega s 3:2, sta se v finalu srečali moštvi »Rudarja« in NK »Brežice«.

Gostje iz Brežic so se predstavili trboveljskemu občinstvu kot borbeno moštvo, ki ne kloni do zadnjega trenutka. Brežičani so sicer v tehničnem pogledu zastajali za »Rudarjem«, po priložnostih, ki so se jim nudile, pa bi lahko zmagali vsaj z 2:1. »Rudar« je zmagal v nedeljo čisto po naključju, in sicer po krivdi vratarja brežiškega moštva, ki je visoko žogo spustil, misleč, da bo šla preko prečke, ki pa jo je dobil Ameršek in jo pogljal v prazen gol. — Rudar je igral brez volje in ni ničesar pokazal. Pričakovali smo, da bomo za zaključek sezone gledali lepo

igro — vse skupaj pa v nedeljo ni bilo nič drugega kot golo nabijanje. Edino zadovoljivo igro v enajstotiski »Rudarja« je pokazal Kralj.

Sodnik Vanelli je sodil precej slabo. — Po tekmi je zastopnik OLO Trbovlje tov Karel Rupnik izročil pokal zmagovalcu.

Svoboda (Trbovlje)—Partizan (Senovo) 9:1 (4:1)

V nedeljo sta se v prvenstveni nogometni tekmi srečali na igrišču trboveljskega SD »Svoboda« domače moštvo »Svobode« in enajstotiski »Partizana« s Senovega.

Po borbeni in zanimivi igri obeh moštev so zmagali domačini z visokim rezultatom. V prvem in drugem delu tekme so prednjačili domačini z boljšo tehnično igro. V prvem polčasu so se gostje upirali in včasih tudi ogrožali vrata nasprotnika, vendar je dobra obramba domačih čistila nevarne situacije pred vrati. V drugem polčasu so se gostje samo še branili, da se zavarujejo pred še večjim porazom.

Sodnik Zupan je sodil z manjšimi napakami.

Krim—Rudar 1:0 (0:0)

Preteklo nedeljo so mladinci »Rudarja« igrali povratno nogometno tekmo v Ljubljani z mladinci »Krima«.

»Rudar« je imel že v prvem delu igre možnost doseči vodstvo, toda prešibki napad tega ni izkoristil. Prav tako so imeli tudi domačini dve ugodni priložnosti za dosego gola.

V drugem delu igre je bil »Rudar« v premoči in tudi v tehničnem pogledu boljši od nasprotnika. Po izredno lepi in hitri kombinaciji med Breznikarjem—Sušnikom—Renkom je Vidic podano žogo z učinkovitim strelom spremenil v edini gol. Za ta uspeh so bili deležni tudi priznanja vsega občinstva. »Rudar« je zmago zaslužil.

Vremenski napoved za prihodnji teden

Okoli 16. in verjetno tudi okoli 22. decembra sneg. V ostalem suho s pogostimi razjasnitvami in mrzlo. V jasnih nočeh ostrejši mróz.

Objave in oglasi

ZAHVALA

Vsemu železniškemu kolektivu železniške postaje Sevnica, železniški godbi iz Zidanega mosta in ostalim tovarišem za spremstvo na zadnji poti, nadalje tov. Alojzu Planincu za poslovljni govor ob grobu za

MAKSOM KOMLANEC

ponesrečenem v službi, se iskreno zahvaljujemo.

Enako zahvalo izrekamo tov. postajenačelniku Pavčku in tov. Slavku Budji za vso skrb in požrtvovalno organizacijsko delo. Zahvala tudi darovalcem vencev ter vsem, ki so sočustvovali z nami.

Sevnica.

Zalujoča: žena, hčerke poročene Mlinarič, Keržič ter bratje in sestre.

ZAHVALA

Ob prerani in nenadomestljivi izgubi najinega sina ERAZMA KOVAČ

izrekava najtoplejšo zahvalo vsem, ki so ga v tako velikem številu spremlili na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujema upravi Strojne tovarne Trbovlje, sindikalni podružnici in kolektivu STT, ki so nama v teh najtežjih trenutkih posvetili vso skrb in pomoč. Iskreno se zahvaljujema obema govornikom, rudniški godbi in pevskemu društvu »Zarje«, nadalje vsem sosedom in posameznikom, ki so obsuli njegov prerani grob z venc in cvetjem in z nama sočustvovali.

Trbovlje, 12. decembra 1955.

Zalujoči: mati Marija, oče Franc Kovač in ostalo sorodstvo.

Strelišč manika

Okrajni strelski odbor v Trbovljah namerava v času od 1. januarja do 30. marca 1956 izvesti na svojem področju ligaška tekmovanja z zračno puško, kjer bodo sodelovali člani, članice, mladinci, mladinke in pionirji. Namen tega tekmovanja je posplošiti strelstvo med prijatelji tega športa, tekmovalcem pa nuditi priložnost za dober trening v streljanju in tako omogočiti sestavo dobre okrajne strelske ekipe za republiško tekmovanje v streljanju. Za začetno tekmovanje so določili pokali, plakete in diplome ter praktična darila.

Za razvoj strelstva v trboveljskem okraju so seveda potrebna dobra strelišča. Tehnična komisija okrajnega strelskega odbora bo pregledala terenske razmere pri posameznih strelskih družinah in določila, kakšna strelišča naj bi zgradili. Izgradnjo ustreznih

strelišč predvideva bližnji perspektivni plan okrajnega strelskega odbora. Na vsak način bo treba v krajih, kakor so n. pr. Brežice, Radeče, Trbovlje, Senovo in Zagorje, zgraditi strelišča vsaj s petimi ležišči, da bodo primerna za večja tekmovanja. Okrajni strelski odbor pričakuje, da bodo pristojni činitelji, podprli izgradnjo strelišč z denarnimi sredstvi.

STRELSKI TEČAJI

Ker primanjkuje strelskih inštruktorjev in sodnikov tako v okrajnem merilu kot po posameznih strelskih družinah, je okrajni strelski odbor v Trbovljah organiziral tečaje za inštruktorje in strelske sodnike v Trbovljah, Hrastniku, Zidanem mostu in Brežicah, ki bodo trajali do konca tega meseca.

Lansko leto je bil tovrstni tečaj v Krškem, ki se je končal prav dobro. Tečaj je dobro opravilo osem sodnikov.

Strelski odbor je na svoji zadnji seji sklenil, naj vsi strelci, ki so v tej sezoni dosegli v streljanju dobre uspehe, v zimskih mesecih, če bo dopuščalo vreme, nadaljujejo s treningom, da bo spomladaj dovolj tekmovalcev za sestavo reprezentančne strelske ekipe.

Umrli so

V RADEČAH: Agata Knave, 83 l.; Vencenc Zvršnik, 56 l.; Marija Vokotek, 84 l.; Terezija Matek, roj. Volarec 95 l.; Franciška Catež 43 l.

NA SENOVEM: Aan Simonšek roj. Zbret 82 l.; Marija Škoberne roj. Koprivc, 35 l.; Marija Planinc, roj. Kornher, 57 l.; Anton Verstovšek 87 l.

V SEVNICI: Barbara Martinkovič 76 l.; Anton Hrovat 57 l.; Marija Senica, 79 l.; Mihael Brečko, 2 dni; Marija Ahmetovič, 54 l.; Jožef Mrezar 50 l.; Pančrčji Goršek, 87 l.; Veronika Kos 3 mes.

V TRBOVLJAH: Martin Bola 4 l.; Vekoslav Stoitzky 3 mes.; Alojzij Humšek 78 l.; Rozalija Čepeljin, roj. Trobljš, 64 l.; Pavla Drnovšek 52 l.; Anton Zupančič, 48 l.; Olga Gabrijel, 37 l.; Helena Vrešk roj. Jurše, 71 let; Pavla Rotar, rojena Babč, 37 let; Franc Slater, 81 l.; Terezija Brinjevec roj. Prošt, 61 l.; Jožef Podpečnik, 85 l.; Peter Koritnik, 67 l.; Ivan Strašek, 1 dan.

V VIDMU-KRŠKEM: M. Cerjak, 5 dni; Ursula Pleterski, 68 l.; Marija Planinc 67 l.; Marija Zorčič, 75 l.; Marijan Sajovec, 7 dni; Jenez Povhe 71 l.; Franc Drašler, 63 l.; Neža Jurgec roj. Patej, 76 l.; Marija Prevejšek roj. Kern 72 l.; Terezija Rožihar, roj. Mavsar, 61 l.

V ZAGORJU: Alojzija Serbec roj. Rozina 59 l.; Amalija Majcen, roj. Jerman 74 l.; Anton Zorko, 64 l.; Marija Vozelj, roj. Goršek, 66 l.; Janez Mervik, 63 l.; Marija Kolar, roj. Sajovic 71 l.; Otmar Drnovšek 15 dni; Franc Moskon, 73 l.; Terezija Kolenc roj. Slapar 70 l.; Jože Smrkolj, 80 l.; Tinka Pavlin, 14 let.

Kino »Svoboda-Center« v Trbovljah bo predvajal do torka nemški zabavni glasbeni film »Fanfare ljubezni«.

Kino »Svoboda-Trbovlje II« bo imel na sporedu braziljanski film »Sinha Mocaa«.

Kino Brežice: od 16. do 18. decembra ameriški barvni film »Do poslednjega«. Od 20. do 22. decembra italijanski film »Polnočna ljubimec«. Od 23. do 25. decembra ameriški barvni film »Začarani otok«.

»Partizan« Sevnica: 17. in 18. dec. ameriški barvni film »Pepeška«. 24. in 25. decembra ameriški film »Ni malih grehov«.

Kino Brestanica: Od 16. do 18. decembra italijanski pustolovski film »Banditi Korziške«. 21. in 22. decembra ameriška drama »Julij Cezar«. Od 23. do 25. decembra ameriški pustolovski film »Blago Kalifas«.

DOPISNICA

Upravi

„Zasavski tednik“

Trbovlje

RG REVOLUCIJE ŠT. 28

Svinjska koža

prinaša lepe stotake, zato oderite vse prašiče in oddajte kože najbližji zbiralnici

„KOTEKSA“